

TEHNIČKI PREGLED GOLD CENTAR

STARČEVO

Pančevački put 107a
tel: +381 63/725-37-58

Radno vreme:
08-16h,
Vikendom
ne radimo.

* Plaćanje računa *
Plaćanje poreza na
apsolutna prava *
Kupoprodajni ugovori
* Izrada ovlašćenja *
Zeleni karton * Polisa
osiguranja od
autoodgovornosti *
Osiguranje stakla *
Osiguranje putnika
* Pomoć na putu

* Odloženo plaćanje:
čekovima, karticama
Intesa banke i Banke
poštanske štedionice
na 6 mesečnih rata,
administrativnom
zabranom za
zaposlena lica,
preko PIO fonda
za penzionere

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

МЗ Старчево и ЈКП “Хигијена“

*и ове јесени позивају вас на уређење околине
и еколошки прилику одлагању отпада.*

ОДНОШЕЊЕ КАБАСТОГ ОТПАДА

из домаћинства вршиће се током октобра:

ПОНЕДЕЉАК, **19. ОКТОБАР** - ДОЊИ КРАЈ

УТОРАК, **20. ОКТОБАР** - ГОРЊИ КРАЈ

СРЕДА, **21. ОКТОБАР** - ШУМИЦЕ

ЧЕТВРТАК, **22. ОКТОБАР** - РАДНИЧКО НАСЕЉЕ

*Будимо као и до сада на висини задатка!
Припремимо кабасту отпад за одношење.*

РЕЦИКЛИРАЈМО!

Придружите нам се у очувању наше планете!

Рециклажа ПЕТ амбалаже је једноставан начин да заједно смањимо загађење и сачувамо ресурсе. Свака пластична флаша коју рециклирате чини разлику. Ваш допринос има директни утицај на очување природе и будућности наших генерација. Укључите се данас - рециклирајте ПЕТ амбалажу и будите део позитивне промене. Сваки гест добре воље има велики ефекат!

* * *

У ајнфорту зграде Месне заједнице стално можете предати пластичне затвараче - чепове

МЗ Старчево
ЈКП Старчевац
ЈКП Хигијена

Слика

СРЕЋНО прваци!

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXXIII

БРОЈ: **394**

30. СЕПТЕМБАР 2026.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник
Милена Јовишић

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), Јордан
Филиповић, Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мержел, Вера
Шкулић, Петар Орешковић
(спорт), протојереј-ставрофор
Зоран Малетић (црква), Данијела
Пећанин (школа). Тех. секретар:
Јована Горуновић,
Фото, насловна: Исидора Јовић

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752

Тираж

1200

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле **јуна 1994.** године.

Уписане су у Регистар медија под
бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији На-
родна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне
новине / главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево: Креативни
културни клуб, 1995. - (Панчево:
Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на:
<http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN
1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785735

“РАДНА АКЦИЈА СА ТАМАРОМ“ У СТАРЧЕВУ

Нови дом за породицу Андрић

Снимање тв емисије

Једна породица из Панчева вратила се коренима у Старчево, у породичну кућу која је комплетно реновирана захваљујући емисији “Радна акција с Тамаром”

Реч је о Јовану и Ани Андрић и њихово троје деце, којима су Тамара Грујић и њена екипа помогли да реше стамбено питање. Ово је била 286. акција овог познатог телевизијског серијала. Екипа емисије већ пуних 11 година ради на терену, помажући породицама широм Србије да добију сигуран кров над главом и пристојне услове за живот.

Тамара Грујић, ауторка и продуценткиња емисије “Радна акција с Тамаром”, за наш лист је на почетку радова објаснила шта ће све бити урађено у Старчеву.

- Овај пут помажемо петочлавној породици Андрић, која има породичну кућу у Старчеву, али је она била веома неусловна, без воде и купатила. У њој је живео само власник куће, дека Јоша Андрић. До сада су чланови ове породице живели као подстанари у Панчеву. У нашој једнонедељној акцији, кућу ћемо, пре свега, направити условном: увешћемо воду, канализацију, направити купатило, кухињу и спаваће собе. Кућа ће бити комплетно реновирана и опремљена. Затим ћемо урадити фасаду, средити двориште и тако Андрићи више неће бити Панчевци, већ Старчевци - рекла је Тамара Грујић.

Почетку радова претходио је обилазак грађевинских фирми и стоваришта у Старчеву, као и пријатеља емисије - “Газпром” бензинске

станице. Удружење жена “Неолит” припремило је храну за екипу емисије, а за породицу Андрић организовано је и снимање на више локација у Старчеву - у музеју, парку и на ергели “Мерац”.

Током снимања у музеју искористили смо прилику да ауторку емисије питамо и за утиске о нашем месту.

- Мој упечатљив утисак о Старчеву је да је ово једна врло уређена средина, прави пример како једна варош може дивно да функционише поред Панчева и Београда - тако близу, а тако далеко од градског лудила. Заиста сте нас дочекали с

пуним срцем и великом добродошлицом. Сви предузетници које смо позвали да помогну одазвали су се на први позив. Сви су гледали да нам прискоче у помоћ и због тога сам веома захвална. Ту се свашта види: како народ живи, какви су комшијски односи, колико су људи спремни да помогну. То много говори о средини каква је вапа, а човек из великог града може да вам позавиди - закључила је Тамара Грујић.

Емисија “Радна акција с Тамаром” о породици Андрић емитована је током септембра на ТВ “Прва”.

М. Јовишић

Распоред пражњења плавих канти

□ **Из улица:** Петра Драпшина, Матије Гупца, Иве Лоле Рибара, Ритске, Пролетерске, Вишњичке, Ослобођења, Партизанске, Радничке, Виноградске, Сремске, Банатске, Омладинске, Кестенова, Његошеве, Максима Горког, Наделске, 4. октобра, Зимске, Јесење, Мале, Панчевачки пут, Вељка Влаховића, Моше Пијаде, Бечејске, Зрењанинске, Вршачке, Иве Андрића, Сомборске, Суботичке, Михајла Пупина, Николе Тесле и Новосадске, плаве канте ће се празнити једном месечно и то - ЧЕТВРТКОМ, у следећим терминима: **15. октобар, 19. новембар и 17. децембар.**

□ **Из улица:** ЈНА, Пролетње, Дунавске, Вука Караџића, Војвођанске, Иваначки пут, Летње, Утринске, 7. јула, Жарка Зрењанина, Лењинове, Маршала Тита, Бориса Кидрича и Баштенске, плаве канте ће се празнити једном месечно - ПЕТКОМ и то у следећим терминима: **16. октобар, 20. новембар и 18. децембар.**

□ Иначе, у прва три термина пражњења плавих рециклажних канти из нашег места изнето је 6,7 тона рециклабилног материјала (јун - 2,5 тона, јул - 2 тоне и август - 2,2 тоне), а настављено је у истом ритму и у септембарском пражњењу када је однето 2,3 тоне. То доказује пуну оправданост ове акције и висок ниво еколошке свести мештана Старчева.

Радници “Хигијене” на терену

ПОСТАНИ ПОЛИЦАЈАЦ!

Министарство унутрашњих послова уписаће у Центар за основну полицијску обуку у Сремској Каменици укупно 1000 полазника на стручно оспособљавање за обављање послова униформисаног полицијског службеника на радном месту полицајца, саобраћајног полицајца за послове саобраћајних незгода, граничног полицајца, и то за:

- подручје Полицијске управе у Панчеву - 44 полазника за радно место полицајца, саобраћајног полицајца за послове саобраћајних незгода и граничног полицајца.

Из Министарства унутрашњих послова позивају све заинтересоване да се одазову.

У ШКОЛСКЕ КЛУПЕ СЕО ЈЕ 61 УЧЕНИК

Почела нова школска година

Док се једно од најсушњијих и најтоплијих лета још опире надлазећој јесени, ходници старчевачке школе поново су оживели. Почетку нове школске године, као и увек, највише су се радовали најмлађи - ђаци прваци.

Последњег августовског дана они су се, у пратњи родитеља, бака и дека, окупили како би упознали своје учитељице, будуће учионице и нове другаре. Први разред ове године уписао је укупно 61 ученик, распоређен у три одељења.

Прво одељење, са 21 учеником, наредне четири године водиће учитељица Данијела Пећанин, досадашња библиотекарка школе. Друга два одељења имаће по 20 ученика, а њихове учитељице биће Снежана Антонијевић и Татјана Целин.

Старији ученици наше основне школе припремили су за своје најмлађе другаре пригодан програм, а првачиће је поздравео и директор школе Саша Тасић, пожељевши им много лепих пријатељстава и успеха у стицању нових знања у данима који долазе.

Нови прваци и забавиштанци

Нови асфалт у Моше Пијаде

Стално се ради

Током септембра обављени су радови на реконструкцији коловоза у Улици Моше Пијаде. Радови се изводе на предлог Месне заједнице Старчево, а финансијер је Град Панчево.

Овим радовима завршен је вишегодишњи посао реконструкције и проширења коловоза у Шумицама. Улица Моше Пијаде је последња у којој се радило, а пре тога реконструисане су улице: Иве Андрића, Николе Тесле, Вељка Влаховића, Михајла Пупина, Сомборска, Зрењанинска, Вршачка, Новосадска, Суботичка и Бечејска. Реконструисан је и Панчевачки пут, где је, на укључењу у Улицу Николе Тесле постављен и семафор.

Након свечаног дела, учитељице су обавиле прву прозивку и увеле ученике у њихове будуће учионице, где су их чекали пригодни поклони. Потом су им се придружили и родитељи, који су у првом разговору са учитељицама добили информације о свему што ће њиховој деци бити потребно на почетку школовања.

Пети разред ове године имаће два одељења. Одељење 5/1 броји 27 ученика, а разредни старешина биће Марина Јовановић, наставница техничког и информатичког образовања. Одељење 5/2 имаће 29 ученика, а водиће га Весна Рајић, наставница српског језика.

Предшколци и вртићке групе поново на окупу

Првог септембарског дана оживео је и објекат дејег вртића, у који су стигли предшколци. Васпитачице Дан-

исела Јајић, Ивана Омоцац и Ивана Филиповић водиће три предшколске групе са по 18 деце.

Још 25 малишана похађаће целодневни боравак уз предшколски програм, а у раду са њима учествоваће и васпитачица Биљана Павловић.

У вртићу је ове године уписано 104 деце, распоређене у четири групе са по 26 малишана. Занимљиво је да ће, после дужег времена, међу васпитачима бити и један мушкарац.

Групе ће водити васпитачи Данијела Арађан и Маријана Тодоровић, Ивана Драганов и Никола Михајлов, Милица Штопуљ и Ивана Терзић, као и Свјетлана Михајловић и Јелена Стојановић.

Почетак септембра тако је поново донео познату слику - школска дворишта и вртић испуњени су децом грајом, а пред првацима, предшколцима и њиховим нешто старијим другарима још је једна година нових знања, дружења и одрастања.

Предраг Сиванковић

ИНТЕРВЈУ

Сања Паталов Стојадиновић

ЧЛАНИЦА ГРАДСКОГ ВЕЋА ЗАДУЖЕНА ЗА РАД,
ЗАПОШЉАВАЊЕ И СОЦИЈАЛНУ ПОЛИТИКУНаша мисија је
да помогнемо*Град Панчево жели социјалну политику која не решава само тренутни проблем, већ људима даје прилику за образовање, рад и самосталнији живот. Посебан фокус је на рањивим групама и доступности услуга свим грађанима*

На чему је тренутно највећи фокус Града Панчева када је реч о области рада, запошљавања и социјалне политике?

- Као и сваке године у овом периоду почињу многе активности и реализације мера предвиђене градском одлуком у погледу различитих области и када говоримо о финансијским помоћима породицама, и мерама запошљавања, а исто тако обележавања јубилеја различитих удружења са којима негујемо сарадњу и пружамо подршку деценијама.

Сада је и период када правимо финансијски план за следећу годину те је од значаја иницирати неку од идеја које се тичу унапређења социјалне политике и развијању неких нових услуга, које до сада нисмо имали.

Које мере Град спроводи како би помогао незапосленим грађанима да дођу до посла? Шта је Локални акциони план запошљавања?

- За сваку годину доноси се Локални акциони план предвиђен мерама активне политике запошљавања. Тако да и за текућу 2026 годину, од почетка године вредно радимо на томе. За сада смо реализовали стручну праксу, јавне радове за теже запошљива лица као и за незапослена инвалидна лица, женско предузетништво, јавни рад за књиговођу.. У току је окончање конкурса за само-

запошљавање и остаје нам као и увек на крају године организације Сајма запошљавања.

Колико су грађани заинтересовани за програме запошљавања и стручног оспособљавања и кави су резултати програма?

- Досадашњи конкурс и јавни позиви показују то да постоји велико интересовање, да су суграђани мотивисани да раде, да се едукују, усавршавају како категорија младе популације тако и суграђани средњих година који имају идеју и намеру да раде нешто ново или да започну самосталан бизнис.

Резултати указују на то да је Панчево добар пример праксе како стопа незапослености може да се смањује из године у годину и како је важно радити на промоцији мера активне политике запошљавања како би се грађани на време информисали и како би били упознати на адекватан начин.

Посебну пажњу захтевају грађани који теже долазе до запослења. Које категорије становништва су у том смислу најугроженије?

- Најугроженије категорије становништва у погледу запослења јесу особе које пате од неке врсте инвалидитета, особе чија је радна способност умањена у одређеном степену, као и они који немају довољан степен образовања, а нису у

прилици или су недовољно мотивисани да заврше. Овде говоримо о особама које нису завршиле средњошколско образовање.

Колико је важна сарадња Града са Националном службом за запошљавање?

- Она је од изузетног значаја, за пример и то се негује деценијама. Присутна је стална комуникација, договори око формирања Савета за запошљавање заједно са представницима Националне службе, а Савет заправо доноси листу одабира корисника који се пријављују на јавне позиве. На евиденцији Националне службе за запошљавање налазе се незапослена лица и њихови саветници редовно позивају лица која су у потражњи за послом, често комуницирамо у вези са лицима која имају умањену радну способност или неки степен инвалидитета, јер то су нам најрањивије категорије.

Колико је важно да социјална политика не буде само финансијска помоћ већ начин да се људи оспособе да самостално решавају животну ситуацију?

- Веома је важно. Савремена социјална политика не треба да буде само помоћ човеку да преживи тежак период, већ и подршка да поново стекне самосталност. Финансијска помоћ је често неопходна и представља

важан ослонац, али дугорочни циљ треба да буде оснаживање људи кроз образовање, преквалификације, запошљавање, развој вештина, подршку породици, доступне социјалне услуге и укључивање у заједницу.

Када говоримо о посебно осетљивим категоријама, какву подршку Град Панчево пружа ромској популацији?

- Према актуелним мерама Града Панчева у 2026. години, посебно се издвајају: подршка образовању деци - једнократна новчана помоћ за обезбеђивање књига и школског прибора за децу ромске мањине како за основце тако и средњошколце, а и новчане награде за најбоље ђаке.

Запошљавање и радно активирање - Роми су међу категоријама које имају приоритет за укључивање у јавне радове намењене теже запошљивим лицима. Циљ је очување и унапређење радних способности и укључивање на тржиште рада.

Подршка ромским организацијама цивилног друштва - Град је и 2026. године спровео посебан конкурс за вредновање пројеката ромских организација. Очување ромске традиције и културе - подршка пројектима којима се негује традиција, култура и идентитет ромске заједнице.

Подршка кроз систем социјалне заштите - грађани који испуњавају услове остварују права на материјалну подршку и социјалне услуге.

Да ли постоје конкретни програми којима се ромским породицама помаже да деца редовно похађају школу и наставе своје образовање?

Сања Паталов Стојадиновић

- Да, постоје конкретне мере које су усмерене управо на то да деца из ромских породица остану у образовном систему и наставе школовање. То су: бесплатни уџбеници - Град је за 2026. годину издвојио више од 6.300.000 динара за уџбенике за децу ромске националности која похађају основне и средње школе, стипендије за младе Роме представљају једну од афирмативних мера усмерених на наставак школовања, новчана награда за најбоље ученике као мотивација за школовање и постизање одличног успеха...

Колико је важно да се младим Ромима пружи прилика за запослење и економску самосталност?

- Веома је важно, јер запослење представља један од кључних корака ка економској и животној самосталности младих Рома. Образовање је основа, али младом човеку је потребна и реална прилика да своје знање и вештине претвори у посао и приход.

Посебно је важно радити на стручном оспособљавању, повезивању младих са послодавцима, мерама активне политике запошљавања, подршци младима који желе да покрену сопствени посао.

Почетак школске године је посебно велики трошак за породице. Да ли је Град и ове године обезбедио неку врсту помоћи деци и родитељима који су у тежој материјалној ситуацији?

- Наравно као и сваке године, Град обезбеђује у виду једнократне новчане помоћи подршку родитељима који су корисници новчане социјалне помоћи и имају децу на редовном школовању или децу која похађају предшколско - припремни програм. Ове године смо повећали износ у односу на претходну, тако да деца која похађају редовно основну или средњу школу добијају за школски прибор износ од 5500 динара, а предшколско - припремни програм 3500 динара. Такође, родитељи тројки и четворки остварују ово право.

Ближи нам се октобар, месец посвећен старијим особама. Које активности и програми очекују најстарије Панчевце?

- Октобар је месец у којем посебну пажњу посвећујемо нашим најстаријим суграђанима. Током овог периода биће организоване различите активности које имају за циљ да допринесу њиховм здрављу, активном старењу, дружењу и квалитетнијем провођењу слободног времена. Желимо да наши најстарији суграђани буду активни и укључени у живот заједнице, да имају прилику да се друже, учествују у радионицама, културним и рекреативним садржајима и да кроз различите програме очувају своје здравље и виталност.

Као и сваке године Геронтолошки центар Панчево, заједно са Клубом за стара лица, организују мноштво активности и дружења које причињавају посебну радост нашим најстаријим суграђанима током целог октобра.

Који су највећи проблеми са којима се старији суграђани данас суочавају и на који начин Град покушава да им помогне?

- Један од највећих изазова са којима се старији људи данас суочавају јесте усамљеност, али и свакодневне потребе које због година, здравственог стања или смањене покретљивости не могу увек сами да задовоље. Град Панчево настоји да одговори на те потребе кроз различите мере социјалне заштите и услуге.

Посебно је значајна услуга *помоћ у кући*, која старијим особама омогућава подршку у свакодневним активностима, набавци намирница и лекова, одржавању домаћинства, али и оно што је веома важно - разговор и контакт са другим људима.

Град Панчево финансира и подржава клубове за стара лица, којих има на три локације у нашем граду и то је заиста место где наши најстарији суграђани могу да се друже и учествују у различитим активностима током целе године.

Да ли ће у наредном периоду бити нових програма или додатне подршке намењене нашим старијим суграђанима?

- Имајући у виду да је од значаја за Град Панчево да радимо у континуитету на унапређењу мера социјалне политике, у наредном периоду у плану је да се услуга "помоћ у кући" и "доношење obroka" омогући до до ободних градских насеља, до којих због удаљености и дефицита геронтодомаћица то није било могуће. Тако да ће у скорије време и ови мештани имати ту прилику.

Шта бисте поручили грађанима који се налазе у тешкој животној ситуацији, а можда не знају коме могу да се обрате за помоћ? Да ли је Град Панчево увек ту за све своје грађане?

- Наравно да је Град Панчево увек ту за све своје грађане и то увек наглашавамо, наша врата су увек отворена за сваког и трудимо се да увек на неки начин имамо одговор и решење у датој ситуацији, али наравно да то не значи да је увек све одмах и лако решиво. Оно што је грађанима најпотребније јесте да их саслушамо и да их упутимо ка решавању њиховог проблема.

Свака подршка је увек драгоцене, не само финансијска већ и она емоционална, породична, друштвена, здравствена подршка, практична помоћ, психолошка подршка и друге.

Град није само место у којем живимо - град чине људи и начин на који бринемо једни о другима. Наша жеља је да градимо заједницу у којој нико није заборављен, у којој се пружа рука када је тешко, али и стварају прилике да свако може да живи достојанствено, активно и самостално. И од тога нећемо одустати.

Само ако будемо једни уз друге можемо да створимо средину у којој ће свако од нас осећати да припада, да је важан и да није сам. Када то остваримо - знаћемо да смо успели у нашој мисији.

Зорана Шћековић

Траговима прошлости

Дан европске баштине у нашем месту обележен је у петак, 18. септембра, едукативном шетњом кроз Старчево, коју су уприличили Дом културе, Основна школа и Удружење “Пагус”. Шетња је била посвећена наслеђу Старчева из периода Другог светског рата.

Дан европске баштине у Старчеву се обележава већ трећу годину. До сада су едукативне туре биле посвећене темама из прошлости у виду културног наслеђа центра места и наслеђа Банатске војне границе, а овогодишња шетња била је посвећена периоду Другог светског рата.

Шетњу је водио суграђанин Марко Ивошевић, док је наставница историје Зорка Бјелић одабрала ученике заинтересоване за учешће, како би кроз ову активност имали прилику да наставне садржаје упознају и у пракси. Програм је био от-

ворен и за грађане, па су му се придружили и заинтересовани мештани.

Колона је кренула са платоа Дома културе, а крајњи циљ били су остаци немачког бункера на ободу места, поред Надела. Током пута учесници су имали прилику да чују приче о три споменика посвећена догађајима и жртвама из овог периода, али и о изгледу Старчева и његовој урбаној матрици током средине прошлог века.

Посебна пажња посвећена је траговима прошлости који су и данас видљиви на појединим кућама и објектима, а који сведоче о изгледу и животу места током ратних година. Говорило се и о процесу окупације и ослобођења Старчева, сведочењима о ратним дешавањима, као и о свакодневном животу мештана током Другог светског рата.

Учесницима су путем фотографија, мапа и других илустративних материјала

Стазама историје

представљени бројни детаљи из тог времена - кретање јединица Црвене армије, изглед Старчева, активности које су уследиле након ослобођења, као и промене у називима појединих улица.

Током шетње било је речи и о старчевачком војном аеродрому, као и о занимљивим анегдотама из ратног периода. Посебан значај ове активности био је у томе што су учесници, поред историјских чињеница, могли да

виде како се користе различити историјски извори и на који начин се проверава њихова веродостојност.

На тај начин, едукативна шетња повезала је историју, локално наслеђе и практичан рад са историјским изворима, пружајући ученицима и грађанима прилику да прошлост нашег места упознају кроз трагове који су и данас присутни у њиховом окружењу, а које треба очувати.

Три боје звука

Свирком у Креативном културном клубу, 19. септембра, завршена је сезона летњих програма Дома културе.

Пријатно септембарско вече било је као створено за дружење уз музику, а публика је током вечери имала прилику да чује три различита музичка изразита.

Вече је отворио Лука Канг Јизе, осмогодишњи дечак кинеског порекла који се недавно са породицом доселио у Старчево. Његови наступи на електричној гитари, уз матрице познатих хитова које вешто прати, показују велики музички потенцијал и већ привлаче пажњу публике. Лука је свој премијерни наступ имао прошле године на “Гашиним акордима”, а у међувремену је направио још неколико занимљивих корака. Почео је да свира и у Кнез Михајловој улици у Београду, а уписао је и старчевачки огранак Музичке школе “Јован Бандур”. Како је кренуо да савладава градиво брже од предвиђеног, већ добија и делове програма намењене ученицима виших разреда.

Након Луке, на сцену је изашао панчевачки састав “Семпл текст”. Овај четворочлани рок-бенд чине млади музичари који иза себе већ имају неколико година наступа. У међувремену су постали препознатљиви на локалној

музичкој сцени, а свој звук постепено представљају и ширеј публици.

“Семпл текст” изводи ауторске песме у духу алтернативног фанки рока. Енергична свирка и добро увежбане изведбе оставиле су снажан утисак на домаћу публику, која је овај састав имала прилику да чује први пут.

Музички део вечери затворио је старчевачки састав “Креативни неред”. Овогодишњи наступ имао је и посебан значај, јер је послужио као својеврсни увод у обележавање 20 година постојања овог бенда. Публика је са добрим расположењем испратила њихове ауторске песме, али и обраде познатих домаћих панк-рок хитова, уз које је “Креативни неред” обележио још једно музичко вече пред својим суграђанима.

Пун клуб, добра атмосфера, различити музички изрази и нова познанства обележили су последњи летњи програм Дома културе у Старчеву. Летња сезона тако је завршена у знаку музике, дружења и младих музичара који својим наступима показују да старчевачка културна сцена има енергију и за нове програме.

М. Ивошевић

Лука у ККК-у

АРХЕОЛОЗИ ПОНОВО У СТАРЧЕВО-ГРАДУ

У потрази за древним сведочанствима

Средином септембра на археолошком локалитету Старчево-Град започела су нова теренска ископавања, која предводи др Андреј Старовић, виши кустос Народног музеја Србије.

За истраживање је изабран најсевернији део некадашњег неолитског насеља. Отворена је површина димензија 10 x 5 метара, која, према речима Старовића, обухвата простор једне неолитске куће са двориштем.

Пред крај прве недеље боравка археолога у Старчеву, лепо и суво време омогућило је да радови теку без прекида. Ископавања су тада стигла до дубине од око четрдесет центиметара, а већ у горњим слојевима појавили су се занимљиви налази.

- Старчево није само неолитско налазиште, већ има налазе и из каснијих периода праисторије, па чак и историје. Тренутно смо у хоризонту

старијег гвозденог доба. Имамо много налаза грнчарије и металних предмета, пронашли смо и део једне лепе гвоздене наруквице, а јутрос и бронзану удицу за пецање. Када очистимо тај слој, очекујем да ћемо наићи на остатке једне неолитске колибе, попут оне представљене у нашем музеју - каже Старовић.

Посебно узбуђење за археологе представља оно што се налази још дубље.

- Овде имамо три хоризонта насељавања и сва три су неолитска. То није имао ни Фјукс 1932. године, када је овде ископавао. Мене највише интересује најдоњи хоризонт, јер би он могао да представља сам почетак насеља - прво село које је постојало у Старчеву. Из тог слоја желимо да узмемо важне узорке, попут костију, на основу којих може да се утврди апсолутна старост налаза - објашњава др Старовић.

Археолози предвођени Андрејем Старовићем

У истраживачком тиму су и археолози др Александар Бандовић и др Јован Митровић, као и др Игор Вадвесковић, археолог и антрополог, а у раду учествују докторанткиња, студенти археологије и четири локална волонтера из Старчева и Панчева.

Археолошка екипа остаће у Старчеву све до 4. ок-

тобра, а управо би наставак ископавања и продор у најдубље слојеве нашег археолошког налазишта могли да донесу одговор на једно од најзанимљивијих питања - колико је заиста старо најраније насеље на локалитету по којем је читава старчевачка култура добила име.

Милена Јовишић

Представа “Удај се мушки” одушевила публику

Наклон публици

Дуги громогласан аплауз испратио је глумце представе “Удај се мушки”, одигране у среду, 23. септембра, у Дому културе. Ова комедија ситуације испунила је салу до последњег места.

Комад, који је написала Дуња Петровић, а режирала Марија Липковски Барна, прати тројицу пријатеља који покушавају да не-

ганизују свадбу без новца. Главни јунак Добрица новац намењен венчању позајмио је пријатељу Лепом, који га је уложио у посао са лешницима - али посао пропада. Док будућа млада Сандра из Дубајија поставља све веће захтеве и оставља им само десет дана за припрему, тројица пријатеља под будним оком тапше покушавају да не-

могућу свадбу ипак организују. Из такве ситуације настају неспоразуми, мале лажи и низ комичних обрта.

На сцени су наступили Снежана Савић, Милош Ђорђевић, Ратко Танкосић, Стефан Урош Тешић, Александар Меда Јовановић и Предраг Котур. Уиграна глумачка постава показала је зашто су пријатељи понекад важнији од новца.

Управо се у причу о несуђеном послу са лешницима уклапа и једна од духовитих линија представе - питање може ли се свадба високих прохтева организовати готово

без новца, али уз много снажљивости и још више пријатељске помоћи.

Сценски покрет, кратки музички сегменти, добра глумачка интерпретација и непосредна комуникација са публиком држали су пажњу гледалаца од почетка до краја представе. Реакције из сале биле су честе и спонтане, па је готово два сата игре прошло у трену. Смех није престао ни са спуштањем завесе, а дуг аплауз на крају био је најбоља потврда да ће се ово позоришно вече у Старчеву памтити.

М. Ивошевић

ХОЋЕТЕ “СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ” НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да “Старчевачке новине” добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 60 динара по примерку обезбедићете редовно добијање “Старчевачких новина” на вашу кућну адресу или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

Лица с насловнице: Нина Крал и Александра Костић, рагбистичкиње

Спорт који се воли цео живот

Две осмакиње из Старчева већ неколико година тренирају рагби у Рагби клубу “Борац” и својим примером руше једну од најчешћих претрасуда - да је рагби груб спорт који је намењен углавном дечацима.

Нина и Александра, коју другари зову Цаца, кажу да су управо кроз рагби стекле нова пријатељства, научиле шта значе тимски дух, дисциплина и упорност, али и заволеле спорт који данас заузима важно место у њиховом животу.

У РК-у “Борац” посебна пажња посвећује се раду са децом и популаризацији рагбија међу најмлађима, а значајна олакшица за родитеље је и то што се тренинзи и опрема за децу не наплаћују.

Како су изгледали ваши почеци у рагбију?

Нина: - На почетку ми је било баш тешко јер ништа нисам разумела. Захваљујући старијој деци и тренерима, полако сам почела да схватам правила, а после је све било много лакше јер у игри све има своју логику. Највише ми је проблема правило шутирање лопте на почетку игре. Стално ми је одлазила у супротном смеру, али сам временом и то савладала.

Александра: - Мени је било тешко јер сам била најмлађа. Имала сам утисак да сви мисле да ништа не разумем, али су ми управо старији играчи и тренери много помогли. У почетку ми је било необично што се лопта додаје уназад, а нисам разумела ни обарање. Стално су ме исправљали и тако сам постепено научила.

Рагби често прати глас да је груб спорт. Да ли девојчице играју по истим правилима као дечаци?

Нина: - Правила су иста. Код нас девојчице и дечаци тренирају и играју заједно. Дечаци у нашој екипи су углавном млађи, па сада и ми

Нина и Цаца - у тиму који побеђује

њима помажемо, као што су некада старији помагали нама.

Александра: - На терену сви треба да будемо равноправни. Зато, ми, девојчице, понекад морамо да дамо и мало више од себе, али када уђете у игру, не размишљате о томе ко је девојчица, а ко дечак - размишљате о екипи и утакмици.

На којим позицијама играте?

Нина: - Углавном играм првог или другог центра. Ту никада не знате ко ће бити преко пута вас - неко јачи, са ким ће бити више контакта, или неко мањи и бржи кога треба проћи. Раније сам играла и *ојћварача*. То је позиција близу *демија*: када деми извуче лопту, додаје је мени, а ја је даље прослеђујем осталима. Била сам и капитен екипе. Тада пред утакмицу идем код судије заједно са капитеном противничке екипе и договарамо стране терена и ко први шутира. То ми је баш занимљиво.

Александра: - Најчешће играм *демија*. Моја улога је да после *рака* извучем лопту и покренем наставак игре. Волим и друге позиције и није ми проблем да одиграм тамо где је екипи потребно.

Која такмичења посебно памтите?

Нина: - Обожавам такмичења! Углавном се игра недељом. Прошле године сам наступала и за петглиће и за пионире, па сам готово сваке недеље ишла на утакмице. Било је напорно, али ми је било важно да помогнем млађој екипи.

Највише памтим своје прво такмичење, када смо били први у Србији. Играло се на Ади. Била је зима, па смо играли у “балону”, и све ми је тада било ново и узбудљиво.

Александра: - Мени је најзначајнији турнир био у Прагу. Било је много деце и цео дан смо играли утакмице. Дружили смо се са вршњацима из других земаља и разговарали на енглеском. Освојили смо треће место, а ја сам до-

била и плакету за најбољег играча. То ми је једно од најлепших искустава у рагбију.

Какви су вам даљи планови у рагбију?

Нина: - Сигурно желим да наставим да тренирам. После шеснаесте године, када пређемо у кадетски узраст, више нећемо моћи да играмо утакмице заједно са дечацима. Волела бих да тада наставим у неком женском клубу.

Александра: - Имала сам недавно једну краћу паузу, али сам се ипак вратила тренинзима. Већ од следеће године мораћу да размишљам о преласку у женски тим. Знам да таква екипа постоји у београдском “Партизану”, па ћу видети какве ће бити могућности да тамо наставим да играм.

ГРАД ПАНЧЕВО суфинансира пројекат “Старчево у фокусу 3”.

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју “Старчевачких новина”

Шта могу да очекују деца која одлуче да пробају рагби?

Нина: - Могу да очекују много дружења, путовања и забаве. Тренирамо три пута недељно, углавном од 20 часова. Тренери су захтевни, али се касније види резултат.

Александра: - Посебно је лепо то што су у Рагби клубу "Борац" тренинзи и комплетна опрема за децу бесплатни. То значи да свако може да дође, упозна рагби и види да ли му се тај спорт допада, а да родитељи немају додатне финансијске обавезе.

Рагби бих препоручила свима који желе да тренирају, друже се, путују, упознају нове људе и буду део једне рагби породице. Дођите, пробајте, дружите се и забавите. Можда баш у рагбију пронађете спорт који ћете волети цео живот.

Ове године сте кренуле у осми разред. Да ли већ размишљате о средњој школи и будућем занимању?

Нина: - Највероватније ћу уписати смер који је везан за туризам у економској школи - туристички водич. Свиђа ми се тај посао, а добро ми иду и страни језици, па мислим да бих могла да се пронађем у томе.

Александра: - Себе једног дана видим као тренера рагбија. Већ сам неколико пута водила тренинг и то ми се баш допало. За избор средње школе још имам времена, али бих волела да рагби и даље остане важан део мог живота.

Милена Јовишић

* **Рак (ruck)** - ситуација у којој је лопта на земљи, а играчи обе екипе, стојећи на ногама, покушавају да је освоје или заштите без коришћења руку. Рак настаје најчешће после обраћања играча са лоптом. * **Деми (scrum-half)** - играч који најчешће преузима лопту из рака или скрам ситуације и брзо је прослеђује саиграчима. Он повељује игру нападача и бекова и често одређује ритам напада. * **Отварач (fly-half)** - играч који стоји одмах иза демија и углавном одлучује како ће се напад наставити: додавањем, шутем или покретањем акције. Често се сматра једним од главних организатора игре.

Хуманост Светлане Цеце Јанићијевић

Наша суграђанка Светлана Цеца Јанићијевић добровољни је давалац крви од 2018. године. На овај племенити корак одлучила се када је њен син, тада ученик медицинске школе, дао крв, па је и сама пожелела да на исти начин помогне онима којима је она неопходна.

Од тада је крв дала више од тридесет пута, а једном и наменски, за одређеног пацијента. Светлана истиче да добровољно давалаштво има вишеструки значај. Давалац пре сваког давања пролази основну здравствену проверу, док је најважније то што једна доза крви некоме може бити од пресудне помоћи у лечењу и спасавању живота.

- На тај начин поштујемо и свој и туђи живот - каже Светлана.

Она позива све пунолетне суграђане који су здрави и испуњавају услове за добровољно давање крви да се јаве служби трансфузије или одазову некој од организованих

Цеца Јанићијевић

акција. Медицинско особље ће их упознати са процедуром и утврдити да ли могу да буду даваоци.

Јер, за онога ко даје,

то је мало времена и добре воље, а за онога коме је крв потребна - може значити много више.

М. Ј.

Наша историја кроз очи основаца

Радионица под називом "Неолитска 3Д линија" одржана је у четвртак, 17. септембра, у галерији старчевачког музеја. У њој је учествовало двадесетак ученика шестог, седмог и осмог разреда старчевачке основне школе.

Учесници су добили задатак да промишљају о четири теме везане за живот људи старчевачке културе, која се везује за период од око 6200. до 5500. године пре нове ере, а своје виђење тог времена преточили су у четири заједничка паноа.

Кроз радионицу их је водила Маријана Стаменковић, ликовна уметница из Старчева, која је за наш лист објаснила како је настала идеја за овај креативни сусрет са далеком прошлошћу.

- Данас смо се вратили неколико хиљада година у прошлост. Идеја је била да кроз креативан рад покушамо да дочарамо свакодневицу човека из доба неолита. Радили смо комбинованом техни-

Радионица

ком. Поред угљена и пастела, користили смо и природне материјале, попут коже, вуне и гранчица, како бисмо што уверљивије представили теме везане за живот у неолиту. Деца су веома талентована и одлично су сарађивала, у правом тимском духу - рекла је Маријана Стаменковић.

Ученици су комбиновали природне материјале са већ познатим ликовним техникама, па су на паноима настале куће од трске, пластови сена,

обућа од коже и други детаљи којима су настојали да дочарају свакодневни живот неолитског човека.

Радионицу су посетили и сликари Чедомир Кесић и Ивана Димитрић. Они су похвалили радове, али и атмосферу која је владала током заједничког стварања. Крајем септембра у галерији музеја биће приређена изложба радова насталих на све три овогодишње радионице посвећене неолиту.

Сећање на Кањевца

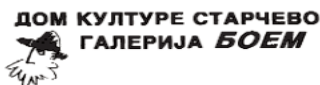

Са отварања изложбе

Изложба радова Драгослава Кањевца (1945-2006), приређена поводом двадесет година од смрти овог познатог панчевачког сликара, отворена је 27. августа у Галерији "Боем".

Драгослав Кањевац био је омиљен међу колегама, али и активан у друштвеном животу Панчева и околине. Осим по сликама, нарочито настелима, био је познат и по карикатурама, па је управо такав избор радова представљен у "Боему".

Отварање изложбе протекло је у знаку бројних

сећања и анегдота. О Кањевцу су говорили шахиста Константин Орлов, некадашњи директор Дома културе у Старчеву Видомир Јелесијевић и сликар Чедомир Кесић, који су са присутнима поделили лична сећања на уметника.

Разговори су настављени и после званичног дела програма, у ведрој атмосфери међу бројним посетиоцима, уз утисак да причама и анегдотама о Кањевцу нема краја.

М. И.

Пензионери у бањи Ждрело

Долазак у бању

Дан за одмор, дружење и нову енергију. Удружење пензионера из Старчева организовало је још један једнодневни излет, а овога пута дестинација је била бања Ждрело. Најстарији Старчевци провели су дан уживајући у топлој термалној води, одмору и дружењу. Добро расположење и осмеси учесника најбоље су показали да је излет испунио очекивања.

- Кући се враћамо подмлађени и пуни енергије - поручује Мирко Стојић, први човек старчевачких пензионера, и додаје да већ размишљају о наредном путовању. Следеће окупљање планирано је за суботу, 10. октобра, када ће посетити Опленачку бербу грожда у Тополи.

Српска православна црква

Молебан за почетак школске године

Већ традиционално, у недељу, 6. септембра, у храму Огњене Марије у Старчеву, после свете литургије служен је молебан за почетак нове школске године.

Сваке недеље и празника одређени број ђака долази на свету литургију, али је ове недеље у храму било знатно више ученика, као и њихових родитеља. На почетку школске године, деца су се окупила да уз молитву, благослов и подршку својих најближих започну нове школске обавезе.

У храму Огњене Марије свету литургију и молебан служио је протојереј-ставрофор Зоран Малетић, док је за певницом био и бригу о ученицима водио вероучитељ Александар Миљковић. По завршетку молебана, вероучитељ је отишао и у храм Светог Пантелејмона, где је учествовао на молебану који је служио јереј Недељко Санчанин.

По завршетку молитве, прота Зоран поздравио је ученике и пожелео им успешно школовање, да буду добри ђаци, а када порасту - још бољи људи. Пожелео је да њихово школовање буде на радост родитеља, на корист Цркве и нашег народа. Вероучитељу и просветним радницима пожелео је да својим ученицима пренесу што више знања, али и добрих савета за живот.

Награђен колач од ораха

Удружење жена "Неолит" успешно се представљало не само на територији Града Панчева већ и шире.

Средином августа "неолићанке" су учествовале на две манифестације, прво код компија на "Омољичкој циповки", када се приређује базар рукотворина, а домаћини умесе традиционални војвођански хлеб по ком догађај и носи име. Два дана касније, на слави Горњег града, Преображењу, Старчевке су имале свој штанд са богатом понудом ручних ра-

дова. Крајем августа у Црепаји се одржавала такмичарска манифестација "Његово величанство орах" на којој је нашој Весни Негован припало прво место за најкуснији колач од ораха и пехар са дипломом. И чувена доловачка штрудлијада није прошла без Старчевки, које су поред ручних радова купцима понудиле зимницу и штрудле.

Следи још неколико манифестација, а онда започиње циклус јесењих радионица за ученике заинтересоване за ручни рад.

Mesto gde deca rastu srećnija!

PLESNI STUDIO
Balerina
STARČEVO

Deca deci lepši svet!

Povodom
Dečije nedelje
OKTOBAR
MESEC PUN PLESA, IGRE
I PRIJATELJSTVA!

**BESPLATAN
TRENING**
CEO MESEC
ZA NOVE ČLANOVE!

Novi prijatelji
Više samopouzdanja
Zdravija i srećnija deca
Prelepa iskustva

Ne moraš odmah da se upišeš!
Dođi prvo da probaš!

BALET GIMNASTIKA MODERNI PLES TAKMIČENJA I NASTUPI

Pokloni detetu najbolji dar - PLES!

STARČEVO Plesni studio Balerina 065 59 06 678

Ples menja svet na bolje!

PLESNI STUDIO
BALERINA
STARČEVO

ЕКО: Рециклирај!

Раде Игњатовић рециклира

ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Четрнаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, петнаесте, је у току!

Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно можете прикупљати пластичну амбалажу (ПЕТ боце), хартију и лименке у плаве рециклажне канте у склопу акције коју организује ЈКП "Хигијена". Рециклирајте!

Обележен празник Светог Мауриција

Поводом празника Светог Мауриција мученика, заштитника старчевачке жупе, 22. септембра је свечано обележена и стога годишњица посвећења цркве и њеног осликавања.

Заједница верника у Старчеву окупља се око цркве већ 259 година, па је овај празник био прилика да се, поред молитве и захвалности, подсети и на дугу традицију католичке заједнице у нашем месту. Током обележавања посебна почаст одата је генерацијама предака који су гра-

дили, чували и одржавали храм, остављајући га у наслеђе својим потомцима.

Упућене су и молитве Светом Маурицију, са жељом да његов заговор међу верницима учврсти љубав, верност и преданост Цркви.

Свечану мису предводио је монсињор Ласло Буриш, из жупе Светог Карла Боромејског у Панчеву, који од 2024. поново обавља и дужност жупника у Старчеву, а кирвају је присуствовао и велики број верника из нашег места.

Кирвај у Старчеву

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!

Borisa Kidriča bb
Starčevo

- ROŠTILJ za sve vrste proslava -

- veliki izbor PIZZA -

Radno vreme: 10 - 22 h

* Ponedeljak - neradni dan

**BESPLATNA DOSTAVA
ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA**
(dostava radi 15-22 sata)
Telefon: 062 18 80 141

КУД “НЕОЛИТ” ВАС ПОЗИВА ДА ИМ СЕ ПРИДРУЖИТЕ

Традиција која спаја

*КУД “Неолиит” позива
нове чланове - упис у
Старчеву и Банатском
Брестовцу*

Културно-уметничко друштво “Неолиит” из Старчева и ове јесени наставља са радом и окупљањем нових чланова. Упис нових чланова је у току, а заинтересовани могу да се придруже ансамблима у Старчеву и Банатском Брестовцу.

КУД “Неолиит” окупља најмлађе - децу и омладину, али и одрасле, пружајући им прилику да кроз фолклор упознају, уче и негују традиционалне игре и обичаје, али и да стекну нова пријатељства, учествују на наступима и путују.

У Старчеву раде: мали дечји ансамбл - уторком и петком од 18 до 19 часова; старији дечји ансамбл - уторком и недељом од 19 до 20:30 сати, као и петком од 19 до 20 часова; омладински ансамбл - уторком и недељом од 20:30 до 22 часа, као и петком од 20 до 21; ветерани - петком од 21 до 22:30 часа; рекреативни ансамбл - недељом од 18 до 19 сати..

У Банатском Брестовцу заинтересовани могу да се прикључе: малом дечјем ансамблу - четвртком и суботом од 18 до 19 часова; старијем дечјем ансамблу - четвртком и суботом од 19 до 20 сати.

Чувари традиције

Из КУД-а “Неолиит” поручују да је ово прилика за све који желе да своје слободно време проведу активно, упознају нове другаре и заједно са члановима друштва чувају традицију и негују народне игре.

- Придружите нам се, упознајте нове другаре, научите народне игре и заједно чувајмо традицију - поручују из КУД-а “Неолиит”.

За више информација заинтересовани могу да се обрате на број телефона: 062/158-3227, а додатне информације доступне су и путем друштвених мрежа КУД-а “Неолиит”.

П. С.

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ТЕОДОРА ВАСИЋ рођена је 2015. године у породици Марине и Мирослава Васића. Има две старије сестре, Милицу и Вању. Похађа шести разред старчевачке школе, а омиљени предмети су јој српски језик и ликовна култура. Прошле школске године учествовала је на такмичењу “Стиховање”, које је одржано у Градској библиотеци, а планира да се пријави и ове године. Веома рано је заволела читање, а највише јој се допада кратка прозна форма, односно приче. Слободно време воли да проводи и у цртању, захваљујући оцу и сестри, који лепо цртају и који су је заинтересовали да се више посвети овој уметности. Теодора има и две ваншколске активности. Још крајем првог разреда, на наговор другарице, уписала се на фолклор у КУД-у “Неолиит”. Свиђа јој се то што са фолклором може да путује на такмичења и стиче нове пријатеље. Омиљене су јој “Игре из Пчиње”, као и ношња која се носи у тој кореографији. Поред фолклора, Теодора успева да пронађе време и за активности у Одреду извиђача “Надел”, чији је члан од другог разреда. По препоруци другарице придружила се извиђачима, а допало јој се то што од старијих чланова, кроз забаву и опуштену атмосферу, може много тога да се научи. Посебно истиче камповања и таборе, у којима радо учествује. На овогодишњем летњем табору, одржаном поводом “Дана дружења”, било је извиђача из других места, па је имала прилику да стекне нове пријатеље из целе Србије. Теодора радо учествује и у такмичењима на којима се вежбају оријентација и друге извиђачке вештине. Посебно јој је занимљиво везивање чворова. Ова наша млада суграђанка свима препоручује да почну да се баве неким спортом или другом корисном активношћу, јер тако могу да стекну бољу кондицију, више знања и нове пријатеље. У будућности себе види као полицајку, инспекторку или детективку.

Весна Негован

М. Јовишић

КУЛТИВАТОР

историја, култура и млади

уређује: Далибор Мерген

Историја

О историји манастира Војловица (3)

“Што се тиче св. краља Стефана (Симеона), тај није лежао у ман. Војловици, већ у Панчеву у св. преобр. цркви (Преображенски храм прим. аут.). Од старина које се налазе у ман. Војловици спомињемо: један рукописан, врло леп “Служебник” од 1654. г. један панамар јеромонаха Никанора од 1717. г. и једна сребрна ложница од 1558. год. Поменути “Служебник” из 1654. г. даровао је манастиру Војловици кир Пафнутије, протосинђел архиепископа трговишког кир Игњатија. Настојатељи: Игуман Партеније 1542., игуман Сава 1567., игуман Виктор 1716., игуман Мина 1730., игуман Пајсије 1755-1766, игуман Никанор 1788., игуман Јоаникије 1798., игуман Теодосије Церњански 1823-1858, игуман Арсеније Продановић 1858-1869, протопресвитер Василије Живковић 1870. до 1885. као привр. надзорник, игуман Лукијан Јеремић 1875., игуман и архимандрит Фотије Јорговић 1875-1888, привр. настојатељ Јосиф Јорговић 1889-1896, протопресвитер Сава Стојишић 1896-1898, Герасим Петровић

1898-1899, протосинђел Емилијан Радић 1899-1900, протопрезв. Сава Стојишић 1900-1901, а од 1901. па до данас Гаврил Ананијев архимандрит. За год. 1383-1542, 1543-1567, 1568-1716, 1717-1730, 1735-1755, 1767-1788, 1789-1798, 1799-1823, који су настојатељи били, не зна се. Настојатељ: архимандрит Гаврил Ананијев, свршио богословски факултет у Черновици 1896. Ступио у чин 1897. као монах, које је године за јерођакон и протођакон произведен, а произведен је за архиђакон 1898., синђела 1899., протосинђела 1903., а за архимандрита 1905. Бави се богословском и у опште књижевношћу. Братство: Гаврил Ананијев, архимандрит, Викентије Вукосављевић, јеромонах намесник свршио четири разреда гимназије, Емилијан Станковић монах, био манастирски ђак. Архива постоји од године 1900. Важних докумената нема. Библиотека има 515 књига. Важних књига и Србуља нема. Манастир се налази у торонталској жупанији, у срезу панчевачком, и у протопрезвитерату панчевачком.”

Текст се завршава се изношењем података о величини манастирског поседа која је у то време, на самом почетку 20. века, била изнад 1229 катастарских јутара, што је уз припадајуће непокретности вредело око 330 хиљада мађарских круна.

О Гаврилу Ананијеву тадашњем настојатељу манастира не може се наћи много података, али се о његовом напретку у црквеној служби може читати у 291. броју новосадског листа “Браник” органа Српске слободоумне странке, објављеном 24.12.1905. односно 6. јануара 1906. године. Његови Вршчани су о догађају овако писали: „19. о м. на архијерејској служби у манастиру Месићу, где се сада налази епископ Змејановић због оправке епископског

двора, произведен је за архимандрита протосинђел и настојатељ манастира Војловице г. Гаврило Ананијев, и предата му је стална управа истог манастира. При обреду је овдашњи стари учитељ г. Ананијеву, као свом негдашњем добром ђаку, отпојао “аксиос” и “достоин”. Г. Ананијев је то одликовање у пуној мери заслужио, јер је он тај богати манастир после Радићеве управе затекао у врло траљавом и презадуженом стању, те га је он после дужег напора опет у добро стање подигао, одуживши 25 хиљада фор. дуга. Познајући г. Ананијева као сина ове вароши, као скромна и добро спремљена калуђера, ми се радујемо његовом унапређењу и од срца му честитамо.”

(крај)

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Невена Санчанин.

Како те зову?

- Ненси.

Кад си рођена?

- 14. маја 2012.

Како би себе описала у једној реченици?

- Емотивна и емпатична.

Школа?

- Основна школа „Вук Стефановић Караџић”.

Шта радиш у слободно време?

- У слободно време волим да учим историју. Коју музику слушаш?

- Домаћу.

Омиљена песма?

- „Ружа” од Дина Мерлина.

Омиљени певач?

- Аца Лукас.

Омиљене певачице?

- Александра Пријовић и Цеца Ражнатовић.

Најдражи стих?

- „Ако је волећи злочин ја ћу на робију поћи, јер моја љубав нема краја.”

Шта ти је важно у музици?

- Текст.

Шта гледаш на ТВ-у?

- Историјске документарце.

Шта не гледаш на ТВ-у?

- Ријалити програме.

Омиљена књига?

- „Мали принц”.

Омиљени филм?

- Клопка.

Омиљени глумац?

- Војин Ћетковић.

Омиљена глумица?

- Наташа Нинковић.

За кога навијаш?

- За „Партизан”.

Где излазиш?

- У Старчеву.

Шта је за тебе љубав?

- Лојалност.

Шта си као мала хтела да будеш кад одрастеш?

- Учитељица.

Чега се плашиш?

- Смрти и мрака.

Шта ти смета код других?

- Дволичност.

Твоје врлине?

- Оданост и истрајност.

Твоје мане?

- Перфекционизам и емотивност.

Најбоље другарице?

- Лана, Миа, Николина и Марија.

- Шта би поручила младима у Старчеву?

- Никада не одустајте од својих снова!

Старчево је данас велико и модерно насеље у Банату, али су његови корени много дубљи. Током 18. века било је део Банатске војне границе, посебног система одбране Хабзбуршке монархије. У тим временима становници су истовремено били земљорадници и војници, људи који су дан проводили на њиви, а ноћ на стражи. Кроз ову рубрику, у девет наставака, вратићемо се два и по века у прошлост и покушати да дочарамо како је изгледао свакодневни живот тадашњих Старчеваца. Ликови и дијалози су књижевна реконструкција, али су историјске околности, начин живота и дух времена засновани на познатим историјским изворима.

IV

ЗВОНО НЕДЕЉОМ

Недељом се у Старчеву другачије дисало.

Не зато што посла није било. У граничарском месту посао не зна за празник. Стока је и недељом тражила воду, ватра је морала да гори, деца су умела да огладне, а земља није постајала лакша зато што је дан Господњи.

Али је звоно мењало јутро.

Када би се огласило са цркве Светог Амадеа, звук би кренуо преко ниских кровова, преко дворишта и дима који се дизао из кућа, па даље ка равници. Није било велико као звона у варошима, нити дубоко као она о којима су стари причали, али је у Старчеву било довољно.

Довољно да човек подигне главу.

Довољно да жена на тренутак спусти посао.

Довољно да дете заћути и послуша.

Павле је тог јутра стајао пред кућом и слушао.

Крчма као место сусрета и вести

- Опет гледаш као да ће звоно сићи са куле - рече Жива, пролазећи поред оgrade.

- Слушам.

- Звоно се не гледа, него слуша. Бар то знаш.

Павле се насмеши, али не одговори.

Никола је изашао из дворишта, закопчавајући прслук.

- Идемо - рече.

У сокаку се већ кретао свет.

Неко ка цркви, неко до суседа, неко само да чује шта се говори. У малом насељу није сваки човек ишао истим путем, али се недељом знало да ће се пре или касније сви срести.

Марија је остала још тренутак на прагу.

- Не задржавајте се дуго - рече.

Жива се одмах окрену.

- То никад није до нас, Марија. То је до вести.

- Онда немојте слушати сваку.

- Е, кад бисмо знали која је која, не би нам требале крчме.

Крчма није била велика.

Ниска кућа са кровом од трске, набојем испуцалим од влаге и ветра, вратима која су шкрипала и клупама изглачаним од људи. Унутра се осећао дим, вино, дрво, мокра земља на опанцима и онај тежак мирис места у ком се много слуша, а мало заборава.

После службе људи су полако свраћали.

Нико није одмах говорио о ономе због чега је дошао. Прво се питало за стоку, за кишу, за пут, за некога ко је болестан, за цену соли, за кола која су прошла ка Панчеву.

Павле је седео уз Николу и гледао лица.

Већ је знао ко се смеје пре него што каже озбиљну ствар, ко ћути док не попије први гутљај, а ко увек гледа у врата као да ће се баш

оданде појавити вест.

Тог дана појавио се човек из Панчева.

Није био непознат, али није био ни из њиховог сокака. Имао је прашину на чизмама и говорио је тише него што људи говоре кад доносе обичну робу.

- Преко се нешто помера - рече.

У крчми се за тренутак смири жамор.

Жива спусти чашу.

- Шта значи "нешто"?

Човек слегну раменима.

- Људи. Коњи. Не знам. Видео сам оне који су видели.

- То ти је најгора врста вести - рече Сава Поморишки из угла.

- Кад види онај који није видео.

Неколико људи се насмеја, али кратко.

Никола није говорио. Само је гледао човека из Панчева.

- Јесу ли из команде нешто рекли? - упита.

- Још не. Али се прича да ће бити више стража.

На то се више нико није смејао.

Павле је гледао оца.

До тог часа недеља му је мирисала на хлеб, чисту кошуљу, звоно, дим и крчму. Одједном је у све то ушла реч која је променила боју јутра.

Турци.

Није је нико изговорио гласно одмах. Али је била ту: у начину на који су људи ћутали, у погледу који је Никола спустио на сто, у чврсто стиснутим уснама Јохана Вајса, у Савином прсту који је полако кружио по ивици чаше.

Жива први прекиде тишину.

- Е, добро. Ако ће бити више стража, биће мање сна.

- Боље мање сна него мање глава - рече Сава.

Човек из Панчева отпи гутљај.

- Не кажем да ће ишта бити. Само кажем шта се прича.

Сава га погледа испод густих обрва.

- Добро је док о Турцима слушах у крчми.

Павле запамти ту реченицу.

Није знао зашто му је прошла кроз груди као хладан ваздух.

Када су касније изашли напоље, сунце је било високо, а сокак обичан као и пре. Деца су трчала, жена је носила воду, један пас је лајао на кола која нису ни гледала у њега. Звоно се више није чуло.

Али Павлу се чинило да је његов звук остао негде изнад кућа, као танка нит која држи дан да се не распадне.

Никола и Јохан Вајс ишли су испред њега.

- Ако буде додатних стража, јавиће - рече Жива.

- Јавиће - одговори Никола.

- А ако не јаве на време?

Никола га ћутке само погледа.

Павле је корачао за њима, све тиши.

Код куће их је Марија чекала на прагу.

- Донели сте вести? - упита.

Јохан подиже руке.

- Нисмо ми. Вести су саме дошле.

Марија погледа Ни-колу. Довољно дуго да Павле схвати како одрасли понекад разговарају и без речи.

Касније, кад је дан почео да се смирује, Павле је стајао у дворишту и гледао пушку окачену високо, далеко од дејих руку, али довољно близу очевим.

- Тата - рече тихо.

Никола је везивао уже око снопа трске.

- Шта је?

- Хоће ли доћи?

Никола не подиже одмах главу.

- Не знам.

Павле је очекивао неки други одговор. Можда "неће", можда "не брини", можда нешто што одрасли кажу кад хоће да дете мирно спава.

Али Никола није рекао ништа такво.

Само: не знам.

Сава Поморишки, који је пролазио сокаком и чуо питање, застаде крај оградe.

- Зато се пушка чува да не зарђа - рече.

Предвече се звоно поново огласило.

Његов звук прешао је преко кућа, преко крчме, преко дворишта у којима су људи склањали алат, преко места где су деца још покушавала да украду мало дана од ноћи.

Павле га је слушао другачије него јутрос. Сада је знао да звоно не говори само да је недеља.

(наставиће се)

Недеља, благ дан

□ У насељима Банатске војне границе недеља је имала важну улогу у друштвеном животу. После радне седмице, људи су се окупљали, размењивали вести, договарали послове и слушали шта се говори у Панчеву, Ковину, на Дунаву и у другим граничарским местима. Крчме и гостионице нису биле само места за пиће, већ и важна места јавног разговора. Живот на граници није значајно стагнирао, али је значајно стагнирао свест да рат може доћи. Зато су и мирни дани, попут недеље у Старчеву, имали своју тиху сенку.

Јесења сезона је почела

У музеју историје Старчева у месецу септембру, поред појединачних посета домаћих љубитеља прошлости међу којима је било новосадских студената историје, Панчеваца, Брестовчана, Смедереваца, забележен је знатан број страних туриста

Посебно су драгоцене посете страних археолога и историчара. Овог септембра старчевачки музеј је угостио три археолога из Вилице (Краков, Пољска), а претходног месеца поставке су обишли професорка и студент са Новосибирског државног Универзитета, са одсека за историју (Русија). По препоруци музеј су обишли и гости из Русије, Аустралије и Швајцарске, а ови последњи су уживали и у понуди Винарије "Јелисавета", што је део проширене туристичке понуде нашег места која обухвата и посету ергели "Мерац". Књига утиска у музеју пуна је речи хвале како за садржаје поставки тако и за водиче.

Швајцарци у музеју

Веома су значајне и посете наше школске и предшколске деце која тако уче о богатој и значајној историји и праисторији места у ком живе. Крајем септембра, већ традиционално, наставница историје старчевачке основне школе Зорка Миленковић, доводи у обилазак музеја ученике петог разреда јер се тада на часовима обрађује неолит. Неретко, неки од њих касније и сами, или у групама, свраћају у музеј да обиђу поставке и попричају са водичем. Почетком октобра у музеј ће доћи ученици панчевачких школа, али и Београђани - на већ најављене школске екскурзије.

Сачувајмо прошлост од заборавља

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборавља како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара

могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

у Ђерму

Никола Јовановић Марадона, наш суграђанин

Од фудбала до вожње...

Још од далеке 2002. године кафана "Ђерам" (ошворена сваког дана од девет до 23 сати), оаза мира смештена на месту где се Панчево улива у Старчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне састанке, породичне ручкове или дружење с пријатељима и вољеном особом, тако и за незаборавне вечерње журке уз тамбураше.

Број гостију се из дана у дан увећава, што је најбоља оцена нивоа услуге, несвакидашње пријатног амбијента, укусних залогаја и љубазног особља. У предивној цветној башти и шопу уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одабраним репродукцијама, уз специјализоване кухиње и бојашу понуду пића, уживаће сва чула. У "Ђерму" постоје вај-фај мрежа и два пласмана шелевизора, а постоји и могућност припреме хране по поруци, као и организовање прослава до савиј месца, по повољним ценама. Четвртик појодне резервисан је за јела из кошлица, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици "Кафенисање у Ђерму" бити домаћин и бројним занимљивим Старчевцима...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина" је Никола Јовановић рођен 16. фебруара 1987. године, од родитеља Љубице и Милорада, уз млађег брата Владимира.

Детињство је провео у Старчеву, у Наделској улици, где су се дани мерили фудбалским утакмицама, жмуркама, вожњом бицикла и дружењем са екипом из краја. Фудбал је врло рано постао његова велика љубав, а таленат који је показивао донео му је и надицак који ће га пратити кроз живот - Марадона. Био је левоног, добар дриблер и шутер, а као дечак је имао прилику да заигра и против знатно старијих фудбалера. Касније је девет година провео као фудбалски судија, стигавши до Војвођанске лиге.

После војске почео је да се бави превозом, што је временом постало његово основно занимање. Данас већ 15 година вози војне пилоте и механичаре на релацији Панчево - Батајница, а превози и спортисте, планинаре и друге путнике.

У међувремену је засновао породицу. Са супругом Катарином, коју је упознао

2007. године, у браку је од 2010. и имају троје деце - Андреја, Огњена и Богдана. Сва тројица су у спорту, па се чини да се фудбалска прича породице Јовановић наставља, само у новој генерацији.

Како је одрастао мали Никола?

- Детињство сам провео у Старчеву, у Наделској улици и могу да кажем да је било лепо. Моје време и одрастање углавном су били везани за улицу. Ту смо се дружили и играли фудбал, жмурке, јурке, возили бицикле... Није било као данас, када деца имају телефоне и рачунаре. Ми смо били напољу од јутра до мрака.

Највише смо волели жмурке. Чак смо их често играли и ноћу. Скоро свако вече смо се окупљали и играли. Имао сам и добру скипу, коју су чинили Александар Цветковић, Марко Савовић, Никола Радановић, Владимир Додић, као и девојчице попут Тање Стевовић и Дијане Токовић. Готово све време смо проводили заједно, дружећи се напољу. Иначе, био сам прилично немиран. Нисам био зао, нити се тукао, али сам умео да направим несташлук. С друге

стране, родитељи нису били строги. Заправо, били су дивни. Све је могло, само нисмо смели да правимо озбиљне проблеме. Мислим да су мене и брата лепо извели на пут и веома сам им захваљан на томе.

Најважнија споредна ствар на свету...

- А онда се појавио фудбал, који сам почео да тренирам са седам-осам година. За то је највише заслужио Зоран Пејић Мујке. Водао ме свуда са собом и управо ми је он дао надицак Марадона. Видео је у мени таленат. Био сам левоног, добар дриблер и добар шутер. Углавном сам играо шпица. Памтићу прву утакмицу против ОФК "Београда". Нисам тада био ни петлић, а Мујке ме је пустио да играм са много старијима, као што су били Пеле, Перовновић, Глиба... Наместили су ми да дам гол у Београду и то никада нећу заборавити.

Није то био крај приче са ОФК-ом. Када сам ишао у пети разред, чувени београдски клуб дошао је у Старчево да игра против нас. Дао сам им гол са пола терена. После утакмице ми је пришао њихов тренер, који се звао Дејан Станковић, загрлио ме и питао да ли бих желео да дођем у ОФК-у да тренирам. Рекао сам му да морам прво да разговарам са родитељима. Он је дошао код нас, причао са мајкама, али они нису били за то. Нису били из света спорта и више су желели да останем овде, у Старчеву.

Касније сам ипак отишао тамо. Водио нас је Панта Антељ, отац мог друга. Били су задовољни мојом игром, тренер ме је гурао, али било је много деце која су имала одређену протекцију. Колико год да си добар, некад то није довољно. Нисам успео да се уклопим и вратио сам се у "Борац". Играо сам фудбал од седме до четрнаесте године, али нисам стигао да заиграм за сениоре.

кафана
Ђерам
Старчево

- СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- ТАМБУРАШИ

062 478 394

Убрзо је кренуло спортско суђење...

- Са 16 година сам кренуо да судим и то сам радио девет година. Стигао сам до Војвођанске лиге и био сам најмлађи судија на покрајинској листи. Било је свега у то време, али ја никада нисам имао проблема јер сам се трудио да будем фер и поштен. Нисам желео никакве комбинације. Био сам млад и хтео сам да се докажем својим радом.

Солидно се тада и зарађивало од суђења. Дневница је била око 2.000 динара по утакмици, плус путни трошкови. За оно време то је била сасвим пристојна зарада.

Касније сам отишао у војску и недуго затим требало је да полажем тестове и трчање да бих остао на судијској листи. Међутим, из војске ме нису пустили да дођем на тај испит. Тако сам испао са листе. Када сам се вратио из војске, већ сам почео да радим и да возим, па се више нисам враћао суђењу.

Живот на точковима...

- По повратку из војске, запослио сам се и почео да возим комби на релацији Старчево - Панчево. То сам радио седам - осам година. После сам наставио да се бавим превозом. Прво сам радио као возач. Касније ми је газда понудио да преузем линију и аутобус, јер је одлазио преко да ради, откупио сам возило и наставио да возим.

Данас имам разне туре, највише планинаре и спортисте. Имам комби "ивеко" од 26 места. Раније сам имао и аутобус, али сам га продао. Возим све врсте тура, где год има потребе.

Већ 15 година имам и један прилично специфичан посао - возим војне пилоте и механичаре на релацији Панчево - Батајница. Од понедељка до петка их возим на посао, тамо их сачекам и враћам назад. То ми је основни посао, а када уграбим неку туру викендом, онда је то додатно.

Могу да кажем да сам имао мало среће, али и претходног искуства. Ево, сада је већ 16. година како се бавим превозом.

Никола Јовановић

Напоран али занимљив посао...

- Једна од најзанимљивијих тура била је када сам на Свету Петку возио вернике у Молдавију да се поклонс светим моштима. Углавном сам превозио спортисте, планинаре и разне групе, али тај одлазак у Молдавију ми је остао у посебном сећању. Међутим, посао возача није увек леп и једноставан. Било је свега са путницима, било је и свађа, али ништа страшно. Одувек сам се трудио да будем коректан према људима. Никада нисам имао проблема са законом и гледам да свој посао радим како треба.

Породица као најважнија станица...

- У међувремену сам основао и своју породицу. Картину сам упознао 2007. године, за Бадње вече, односно 6. јануара. Сусрет се догодио у "Метроу", где смо тада углавном излазили. Били смо заједно четири и по, пет година, а онда смо 2010. године ступили у брак. И све је било како треба, па данас имамо троје деце - Андреја, који има 15 година, Огњена од 11 и Богдана са девет година. И сва тројица су у спорту, што ми је посебно драго. Најстарији син тренира одбојку у "Борцу" и сада је почео да игра за први тим.

Средњи тренира фудбал у "Борцу", а и најмлађи тренира фудбал у Панчеву, у "Фортуну".

Хобији...

- Када нисам на послу и завршим обавезу према породици и кући, волим да идем на пецање. Када имам времена, баш уживам у томе. Волим и да одем поред реке, да кампујем, роштиљам. Једноставно, волим природу. Не пушим, не пијем ни кафу, ни газирана пића, ни алкохол. Ништа од тога. Једини порок ми је то што волим тесто. Ту сам, што би се рекло, гурман.

Старчево, данас?

- За мене је Старчево једно од најбољих места. Најбоље у у јужном Банату! Ту сам одрастао и ту познајем људе, који су веома поштени, што ми је најважније. А имамо и одличан положај - близу су Панчево и Београд. Старчево је урбано, има све што нам је потребно.

Тако говори овај честити Старчевац, а својим суграђанима поручује:

- Да буду добри људи, да чувају једни друге и своје Старчево. Да га не загађују и да не забораве колико вреди место у којем живе.

Јордан Филиповић

PRODAVNICA

UL. IV. LOLE RIBARA 10 STARCEVO

PRODAJA PEĆI NA PELET

ALFA PLAM

- ✓ PRODAJA, SERVIS I MONTAŽA PEĆI NA PELET
- ✓ PRODAJA I MONTAŽA TOPLOTNE PUMPE
- ✓ OVLAŠĆENI SERVISER ZA PEĆI NA PELET
- ✓ PRODAJA CERTIFIKOVANOG PELETA
- ✓ ORIGINALNI REZERVNI DELOVI
- ✓ DUGOGODIŠNJE ISKUSTVO

JEDAN POZIV REŠAVA PROBLEM!

☎ 063 17 13 162

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
Starčevo

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * ЦЕВИ квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал
- * електроде, брусни и резни алат
- * цемент, креч и беомал
- * гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

* пломба

* каменац

* заливање фисура

* парцијална протеза

* тотална протеза

* визил протеза

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

MAKI JEDAN

kod ambulante

* *ROBA ŠIROKE POTROŠNJE*

* *HLADNO OSVEŽENJE*

RADNO VREME 24h

Старчевачки ШОРОМ

Пише:
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Јованком Путник (1)

У овом броју наше рубрике упознаћемо се са Доњим крајем у времену 50-их и 60-их година прошлог века, као и како је изгледала децја разонода и на који начин су се све добијале информације о актуелностима у месту. Кроз ово путовање води нас Јованка Путник, рођена Бурјановић, 1951. годиште, Старчевка из староседелачке породице и са очеве стране - Бурјановић, и са мамине стране - Драгојерац.

“Рођена сам у Старчеву, у кући на углу улица Баштенске и ЈНА, али сам се одатле преселила као врло мала на адресу ЈНА 42 (сада број 50). Та је кућа била *на фронту*, са две собе до улице са четири прозора, предсобљем, кухињом и шпајизом. Шпајз се касније преправио у купатило, а такве преправке је већина људи у Старчеву радила по доласку струје и могућношћу да се вода за купатило добије путем хидрофора.

Струју смо увели међу првима, мислим око 1960-те године. Уводили су је чика Раде и чика Антон. Потом смо купили и телевизор, па су људи код нас долазили да гледају “Дневник” и неке друге емисије. Од када памтим имали смо радио “ЕИ Ниш”, који се често слушао. Памтим мало и време пре струје. Сећам се да је моја мама подешавала светлост лампе. Имали смо врло лепу лампу са неким керамичком зеленом основом, па је на њу ишло стакло као заштита пламена, а околом на стакло неки леп бели абажур.

Мој отац Лазар је пореклом из имућне породице па током одрастања нисам ни у чему оскудевала. Тата је имао пуно ланаца земље коју је обрађивао коњима све док се није основала зем-задруга. По

оснивању задруге, тата је изјутра одлазио “на распоред” како се тада говорило. То је био договор у ком делу поља се тог дана оре и онда када дође ред на поља где смо ми онда се пооре и за нас.

Била сам јединица, али никада нисам била сама, односно увек сам имала другарице и другове око себе, што је моја мајка Станија подржавала. Често су другарице и другови долазили код мене да се играмо, па моја мама увек нешто спреми. Имала сам доста играчака, разних лутака, колица, чак су ми из Београда једном купили и донели комплетан мали намештај за лутке. То скоро нико у Старчеву тада није имао. Зими смо се играли “не љути се човече” и “мице”.

Наша дневна соба је имала зидану фуруну која се положила из кухиње огризиним, једном дневно, а по потреби мама са лопатицом пребаци жар од шапурина у високу тучану пећ - *краљицу ђећи*, која је била сигурно висине око 180 сантиметара и онда ту потпали кад треба да температура мало изједначи. Она се нлазила се у спаваћој соби.

Играли смо се и у дворишту. Воћа је у другом делу дворишта било много. Свакојакх шљива, разних трешњи, кајсија, грожђа. Имала смо пуно књига које ми је мама куповала, а тата ми је на амбару у делу где је “житњар”, где нису “филаретнице” (танке дрвене летве), у једном узаном делу направио полице где сам поређала део књига. Имала сам и натпис “моја библиотека”. Ту су дру-

Првакиње у игри “између четири ватре”

гарице и другари долазили да као узму књигу из моје библиотеке. То је било негде око 1960-те године, имала сам десетак година. Амбар је имао широке даске за газишта на мердевинама које су водиле ка њему па није било опасно да се ту пењемо.

Играли смо се често и на улици. Понекад жмурке, понекад смо смишљали неку авантуру попут провлачења у кишне тунеле који су ишли испод Улице ЈНА ка рити. Ту смо знали да се добро напрашимо. Међутим, оно што је било неизоставно, предвече смо се играли “између четири ватре”. То је нама девојчицама била омиљена игра и то мислим у свим деловима Старчева, мада смо је играли сви, тј играли су је и мушки. У тој игри је екипа из Старчева, у којој сам и ја била, на такмичењу у Београду заузела прво место. Екипу је водила учитељица Брана, жена од попа Братића. То је био изузетан успех јер и да би дошли до Београда, морали смо прво да испобеђујемо све у Панчеву.

Од моје једанаесте па до петнаесте године, одлазили смо у центар Старчева код

чика Мије на рингишпил. Он је имао рингишпил који је био већ одомаћен у центру. Када кренемо из ЈНА, до центра се накупи друштва и онда се тамо возимо и забацујемо ко је био добро утрениран.

Доњи крај је у то време имао нека своја устаљена места и важне објекте. Ту се налазила *доња школа* и забавиште на крају Лењинове улице, затим црква Св. Пантелејмона у чијој порти је постојао бунар који је био главно место за пијаћу воду за овај крај. Постојала је и пумпа за воду поред крста, споменика који се налазио на средишту раскрснице улица ЈНА и Лењинове. Продавница је била на данашњој адреси Вука Караџића 11. За њу ми је мама причала да је то била *Розе-Џова радња*, тј да ју је пре рата држао Немац, а после у социјализму је остала радња, али је била државна и мислим да је и то био “Сремаг”. Слична радња је била и у Улици маршала Тита на укрштању са Летњом. У радњама се куповао се квасац, шећер, сода бикарбона, пиво, петролеј за лампу, пибице, цигарете, свилене бомбоне које су биле унутра са

Пројекат “Старчевачким шором кроз културу, идентитет и континуитет VIII” реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

неким слојем чоколаде. Занимљиво ми је да су тада људи говорили "идемо на радњу", или "враћамо се са радње"...

У Улици Вука Караџића на данашњем броју 14, била је и пекара "Станковић". Од занатлија још памтим да је био кројач, деда Наско Петров, Танасије му је право име, у Улици Жарка Зрењанина (данас на броју 68), а следећи ћошак ка центру мислим да је био брица чика Никола. Постојао је и бербери који је долазио код мог тате да га брије и шиша тј није имао свој салон, већ је радио по кућама. Сава Кршуљ су га звали. На углу улица Жарка Зрењанина и ЈНА била је и кројачица Олга. Тада су се хаљине и одела углавном шили. Пуно жена је имало своје машине и шиле су гардеробу за децу или крпиле и порубљивале одећу, али када је требало неко посебно одело или капут то је морао неко ко се тиме заиста бавио. На адреси Жарка Зрењанина данас број 65, био је ковач Коста Милутинов. Важна за окупљање и информисање била је и кафана "Код Чинча", где је била и пецара за ракију, а коју су држали деда Ђока и баба Аница.

У овом крају телевизор су људи гледали и у једној мањој кући поред Доње школе на самом углу Леџинове и ЈНА. Ту је била зграда земљорадничке задруге где се увече окупљао народ да гледају програм. Мушкарци су имали обичај да увече одлазе и на такозване саборе. Тих места сабора било је више по крају, па је свако углавном одлазио на најближе окупљање. Мој тата је одлазио на угао улица ЈНА и Жарка Зрењанина. Ту се окупи по рецимо десетак одраслих па се друже, причају и размењују искуства. Углавном су теме биле усеви или пољски радовима - ко је шта завршио и шта планира, затим око деце ако нешто треба да се усмеравају, или шта има ново у месту. Ко-

лико знам нису пили ни јели у смислу да је то био повод окупљања, већ само доза разговора и информација. То је било свако вече сигурно до краја 1960-их година. За то време жене су остајале кући или у исто време нека комшиница дође једне код друге.

Информације су се мислим до неке 1962. године преносиле и путем добошара. Памтим да је то радио један деда Пера. Он је ишао од раскрснице до раскрснице, и успут све време лупа у добош. Затим, када дође на ћошку, ту стане па лупи још који пут мало јаче и онда када људи изађу, он прочита шта треба. Затим настави даље. Мислим да је стајао на сваку раскрсницу, а могуће и ако је био неки дугачки ћошак, да је стајао и негде на пола улице. Када седимо у кући и чујемо да лупа, углавном неко каже "сво добошара" и најчешће је тата излазио "да чује шта добошар добује".

Улицама Доњег краја до средине 60-их година, кола са коњима су и даље била највише заступљена као превозно средство. Ишло се доста и пешке. Моја мајка је посебно волела да вози и бицикл. Имала је посебно свој женски, а тата свој мушки бицикл. Не знам од када је бицикло у породици присутно, али знам да од када ја памтим да смо имали, док кола нисмо никад купили.

Памтим и весеља на улицама, јер су о мојој породици певани *бећарци*. За сестру од мога деде певало се "Бубекина Даница, носи се ко царница", јер је заиста увек имала отмену гардеробу, посебно за то предатно време. *Бубекини* је било наше шницнаме. За мог тату и Алексу Шкулића ког су звали Бун, певао се и стих "никог нису пратили по мразу, само Буша и Бубеку Лазу". То је била пратња музичара за Светог Јована, када се испраћало од наше куће.

APOTEKA Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

f Filly apoteke
o filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Извиђачке просторије у новом руху

Након успешно завршеног такмичења током “Дана дружења”, када су старчевачки извиђачи угостили своје другаре из других места, уследила је кратка пауза у раду од десетак дана.

Већ крајем августа извиђачке вође поново су се окупиле, овога пута са циљем да освеже и уреде канцеларију Одред. Најпре је уследило планирање - сагледавање стања и потреба, избор боја за зидове и намештај, нови распоред простора и материјала за учење, као и подела послова.

После припремних састанака кренула је и сама акција. Намештај је расклоњен, простор заштићен, набављен је потребан материјал, а затим су уследили попуњавање пукотина на зидовима, кречење, фарбање полица и ново распоређивање намештаја. После неколико дана рада канцеларија је добила потпуно нови изглед. Поред уређеног простора, још једном се показала снага тима, а заједничким радом и добром организацијом посао је успешно приведен крају.

Почетак нове извиђачке сезоне

Током септембра Одред извиђача “Надел” организовао је упис нових чланова. Сваке недеље, од 11 до 13 часова, парк у центру Старчева испуњавали су нови заинтересовани чланови, али и они већ искуснији извиђачи са марамама.

Први викенд био је посвећен делу извиђачког програма који се односи на уметност и забаву. На почетку су сви учесници добили задатак да од лаке глине направе свој печат. Идеја је била да свако, и дословно и симболично, остави свој траг - мотивом који воли или који га инспирише.

Док су се печати сушили, организован је полигон спретности у два дела. Први је био намењен појединачном проласку, како би свако могао да покаже брзину

и сналажљивост. Други део пролазио се екипно, у малим тимовима од по три члана. Учесници су се брзо поделили у групе и заједнички решавали задатке, па су, поред физичке спретности, вежбали и тимску комуникацију и сарадњу.

Када су се печати довољно осушили, уследила је и проба отисака. Сви су успешно завршили задатак и своје радове понели кући.

Наредни викенд био је посвећен теми “живот са природом”. После уводне игре, којом су се учесници размрдали и подigli енергију, представљена је вештина садње и пресађивања биљака.

Свако је добио своју теглу, напунио је земљом, украсио по жељи, а затим је уследила садња чуваркуће. Ова биљка има посебну симболику у нашем народу, али је и веома погодна за почетнике јер не захтева много неге.

Неколико преосталих чуваркућа, уз претходну дозволу, засађено је у оближње жардињере код Дома културе.

У другом делу састанка тестирана су чула кроз препознавање хране ослањањем само на укус, а потом и само на мирис. Пробавани су, између осталог, “Ноблице”, лимун и банане, док су учесници по мирису препознавали цимет, кафу и црни лук. И овај сусрет завршен је у доброј атмосфери, уз доста смеха и нових искустава.

Следећи састанак био је посвећен спорту и рекреацији, а након тога планиране су и активности ван Старчева, о којима ће бити више речи у наредном броју.

Камповање без трагова

У амбијенту реплике неолитског насеља, 16. септембра, одржано је предавање намењено извиђачким вођама, као део усавршавања знања из извиђачког програма.

Тема је била филозофија “камповања без трагова”, односно глобално прихваћени

У скаутским просторијама

принципи Leave No Trace. Реч је о скупу стичких начела чији је циљ очување природе и смањење утицаја човека на природно окружење.

Основни принципи подразумевају добро планирање и припрему, кретање постојећим стазама и камповање на отпорним површинама, правилно одлагање отпада, остављање природе у затеченом стању, смањивање последица ложења ватре, поштовање дивљине и обзирност према другим посетиоцима.

Иако на први поглед делују као једноставна и општепозната правила, њихова правилна примена подра-

зумева много шири однос према природи и људима. Обзирност према другим посетиоцима, на пример, не значи само избегавање буке и остављања отпада, већ и размену корисних информација, помоћ другима на терену и одговорно коришћење ресурса.

Тако се принципи “камповања без трагова” не односе само на екологију. Они обухватају и безбедност, физичко и ментално здравље, образовање, васпитање, туризам и, у најширем смислу, одговоран однос према простору у којем боравимо.

Марко Ивошевић
Вања Денинџер

УПИС НОВИХ ЧЛАНОВА!

- Ако желите да научите нове вештине и будете способни да се снађете у свакој ситуацији;
- Ако волите природу и желите да у њој уживате и да је истражујете;
- Ако волите авантуру и дружење;
- Онда су извиђачи права организација за вас!

Упиши се и откриј себе!

Старчевачке бразде

Актуелно: Пуне полице зимнице за хладне дане

Ана Гргић

Вредне старчевачке домаћице већ су увелико напуниле оставе зимницом за предстојеће хладне дане, а леп пример како се то некада радило, али и данас ради, пружа наша суграђанка Ана Гргић. Захваљујући њеној љубазности завили смо у малу оставу препуну тегли, флаша и разних укуса које је набрајала с нескривеним поносом.

Од овог пролећа Гргићи имају и пластеник, подигнут на иницијативу Аниног супруга Блажа. У њему су гајили поврће за сопствене потребе, уз минималну употребу хемијских средстава. За овогодишњу зимницу, каже Ана, требало је докупити тек понешто, док је већина поврћа стигла из њихове баште.

- Нас двоје смо све радили заједничким снагама. За љуштење паприке направили смо прело, па су нам помогле снајка и компиница. Све остало волим сама да урадим. Правим по укусу и додајем оно што мислим да треба - прича Ана.

Тајне припремања зимнице учила је од мајке и свекрве, а своје умеће усавршавала је током 54 године брака. Додатни мотив јој је то што њену зимницу сви у породици радо једу. Једино када јој здравље не дозволи, каже, направи паузу.

На полицама њене оставе ове године нашли су се кувани парадајз, ловачка салата, барена паприка, феферони, ајвар, компоти од шљива и бресака, као и пекмези од шљива и кајсија. Ту су и неки нови укуси. Ове године први пут је припремала "пецкану" - лућу паприку, па нам је открила и како је прави.

- Дуга лућа паприка се мало "пецне" са свих страна, не да би се љуштила, већ да омекша и постане савитљива. Посебно се исецају и помешају першун и бели лук, па се додају уље, со, шећер и сирће. Затим се ређају паприка и прелив, наизменично. Конзерванса стављам веома мало, па тегле додатно загревам у рерни - на 100 степени 20 минута. Тако ми се зимница лепо одржи - објашњава Ана.

Али посао још није завршен. Чека је још 25 килограма паприке од које треба да направи ајвар за ћерку. А када дође право време, на ред ће стићи и купус који је Блаж засадио и који ће, као и све остало, заједно припремити за зиму.

Када се све сабере, у остави породице Гргић нема само зимнице. У свакој тегли има и помало љубави, искуства, породичне помоћи и оног старог домаћинског правила - да се за зиму мисли на време.

М. Јовишић

Пчеларство:

Дуготрајан период без падавина и изузетно високе температуре нису погодили само пољопривредне културе, већ су се одразили и на стање у пчелињацима. Током претходна два месеца готово да није било кише, па су последице суше видљиве и у пчелињим друштвима.

Високе температуре приморавају пчеле да троше додатну енергију како би у кошници одржавале потребну температуру, која се креће око 36 степени. Истовремено, због недостатка влаге биљке слабије цветају или се суше, па је у природи знатно мање полена, који је од великог значаја за развој пчелињег друштва. У кошницама се зато примећује мањи број пчела, као и смањење количине легла, које се у овом периоду у појединим друштвима налази на свега неколико рамова. Залиха хране углавном има довољно, вероватно управо због мањег броја пчела и мање количине легла, али је недостатак полена све израженији.

Пчелари се надају повољнијим временским условима током јесени, када цвета астер, како би пчеле поново могле да дођу до преко потребног полена и ојачају пред зиму. У овом периоду посебно је важно редовно прегледати кошнице и проценити стање сваког пчелињег друштва. Тек након прегледа може се одлучити на који начин је потребно помоћи пчелама. Универзалног правила нема, јер је свака кошница прича за себе. Као што се разликују домаћинства, тако се разликују и пчелиња друштва, па сваком од њих треба приступити у складу са стањем које пчелар затекне на терену. Искусни пчелари то добро знају - управо пажљиво праћење стања у кошници и правовремена реакција могу бити пресудни да друштва спремна дочекају зиму.

Горан Сјанковић

Друштво пчелара "Сјарчево"

Воћарство:

Ове климатске промене су баш досадне и немају намеру да стану и извине се, свентуално. Од толико врућине а без кише, плодови су често сасушени, без намере да отпадне и без потребног квалитета за употребу. Ко је имао систем заливања - то не зна.

Улазимо у финиш бербе воћа и грожда, и морамо бити задовољни укупним родом и учинком. Воће и грожде за тржиште, вероватно су задовољили узгајиваче, док је сва (пре)остала количина завршила у домаћој преради. Покретни казани лете по насељу, а винари се муче са првим претакањем.

Чека нас још много посла и предлажем да останемо здрави и вредни. И да наздравимо себи и ближњима.

Божидар Димићрић

Друштво виноградара, воћара и десетилера

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИТ

ХВАЛА ВАМ

што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позиви Зоохигијену: 352-148

ВУКОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Св. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

После кише дође сунце

Једног дана када сам изашао из школе, изненада је почела јака киша. Небо се замрачило, а капљице су брзо падале. Нисам имао кишобран и брзо сам био мокар. Био сам љут и изнервиран и мислио сам да ће цео дан да ми буде лош. Стао сам испод једног дрвета и чекао да киша стане. Све је било мрачно и сиво, а улица скоро празна. У том тренутку сам помислио да сви имамо лоше дане и да нам ништа није како треба. После неког времена је све слабије падала. Облаци су полако се разилазили и појавило се Сунце. Убрзо су сунчеви зраци засијали а на небу се појавила и дуга. Све је одједном постало веселије и лепше. Тако сам и схватио да после сваког лошег тренутка дође нешто боље и лепше.

Као што после кише дође Сунце тако и у животу после неког проблема дођу лепши дани. Зато се треба стрпiti и веровати и све на крају буде у реду.

Давид Вуковић 7/1

На мојој планети

Још од малена глума је за мене била оно у чему сам пронашла себе. У мојој глави дешавају се разни измишљени сценарији као и замишљена слика мене у пуном позоришту људи. Замислите само тај понос који осетите када стотине људи долази да гледа баш вас, можда и вашу представу коју сте сами својом маштом смислили. Глума је јединствена јер у њој можете да се осећате како желите и да, можда, покажете оно нешто што кријете дубоко у себи. Знам да се добар глумац не постаје преко ноћи и да је потребно доста труда, инспирације и стрпљења, али од свега је најважније имати самопоуздање.

Глума је за мене нешто посебно, иако се њоме не бавим, али знам да је то сан који ће се годинама испунити. Када бих родитељима споменула глуму, они би само започели другу тему и то ће заувек бити ребус без решења. Годинама ће моја жеља за глумом расти али се тако и дубоко у себи надам да ћу и осетити тај понос и да више нећу бити гледалац већ глумац.

Маша Пејровић 7/1

Све ће то народ позлатити

У животу често можемо да чујемо реченицу "Све ће то народ позлатити". Она се обично изговара када се неко жртвује за друге, када уради нешто добро, али не добије одмах награду. Такве ситуације се често дешавају у свакодневном животу. На пример, многи људи раде напорно и помажу другима, а да за то не траже ништа заузврат. То могу бити родитељи који се свакодневно жртвују за своју децу, наставници који се труде да нас науче нечему важном или обични људи који помогну неком у невољи. Иако се некада чини да њихов труд пролази непримећено, временом људи схвате колико је то било важно. Данас се више цене новац и успех него доброта, труд и поштење. Ипак, мислим да се права вредност човека види у његовим поступцима. Када неко учини нешто добро, то остаје запамћено. Људи можда неће одмах рећи "хвала", али ипак ће то запамтити. Зато верујем да ова изрека има дубоко значење. Она нас подсећа да треба да будемо добри и поштени људи, чак и кад нам се чини да то нико не примећује. Доброта и поштење увек пронађу свој пут до људи.

Јована Ероп 8/2

Поздрав првацима

Писмо љубимцу

Једног дана хтела сам да купим мачку. Била је много далеко од моје куће, па сам одлучила да јој пошаљем писмо. Једног петка почела сам да пишем.

"Драга моја мацо, једва чекам да дођеш у мој топли дом. Да једеш из чиније у облику срца, да спаваш у мом топлом кревету и да се мазимо сваки дан. Имамо велико двориште - одлично је за игру. Имамо и много добре комшије који нису гласни, па можеш да се играш у тишини. Обично, када је 1. мај, хранимо све мачке..."

Застала сам и мало се замислила. Ми имамо пса, а мачке обично не воле псе. Наставићу, и надам се да ће доћи. "...Имам пса Бруна који много воли да се игра са мачкама. Фали му друштво, мислим да би ти била супер друштво! Веома си разиграна као он. Бруно је сличан као ти: браон, зелене очи и разигран је..."

Мачка ми је вратила писмо и рекла да долази сутра. Била сам пресрећна. Чак иако сам имала куче, нисам одустала од писма. Трудом и радом све се исплати.

Миљана Адамов 5/3

Да ли ће будућност имати јунаке

Кроз своју историју чвечанство је увек имало своје јунаке. Били су храбри, слони и мудри. Међутим, да ли ћемо у будућности имати јунаке?

Иако се свет непрестано мења, мислим да ћемо у будућности ипак имати јунаке. Вероватно не као у прошлости, него људе који се боре за нечији живот. У свету технологије брзих промена, јунаци ће бити научници који проналазе лекове, инжењери који стварају домове за младе породице и људима којима треба дом. Такође, и јунаци су обични људи који чине мале, а ипак важне ствари. Учитељи који инспиришу, лекари који спасавају животе, волонтери који помажу онима у невољи. Њихова храброст можда неће увек бити видљива, али ће утицај који остављају бити дубок и трајан.

Јунаци нису само људи из прошлости. Они се рађају у сваком времену, па тако и у будућности. Све док постоје изазови - постојаће и они који ће бити у спремни да им се супротставе. Зато, можемо да кажемо да ће будућност имати јунаке.

Хана Ђурковић 7/2

... Најлепше је ђачко доба ...

Подсетимо Старчевце о коме је реч.

- Моје име је Жељко Кужет. Старчевац сам постао 1995. године и живео сам у Вишњичкој улици. Иако сада не живим у Старчеву, моја кућа је и даље на истој адреси. За Старчево ме вежу лепе успомене, комшије и људи са којима сам живео у миру и слози.

Где сада живите?

- Крајем 2018. године супруга и ја преселили смо се у Хамбург. То је један од највећих немачких градова, смештен у северној Немачкој, на рекама Алстер, Била и Елба. Због свог положаја и велике луке, Хамбург је веома важан лучки град, али је и туристички препознатљив.

Оно што сам прво приметио јесте фантастичан јавни превоз. У-баном и С-баном може се стићи готово свуда, а поласци су веома чести, на сваких неколико минута. Аутомобил у Хамбургу није неопходан, па га ми нисмо ни купили. Град је велики, уређен и жив, али има и својих мана. Једна од ствари која се одмах примети јесте велики број бескућника на улицама, што је слика која оставља утисак и показује да и у великим и богатим градовима постоје озбиљни социјални проблеми.

Шта тамо радите?

- У Хамбург смо, што би се рекло, дошли трбухом за крухом. Супруга и ја радимо у фирми која се бави одржавањем канцеларијског простора и пословних објеката. То је чист и уредан посао и задовољни смо, пре свега зато што нам оставља довољно слободног времена, које проводимо са колегама, од којих су многи управо са наших простора.

Посебно бих издвојио послове на одржавању великог комплекса САЕ Института, креативне медијске школе. Тамо нам је увек занимљиво, а временом смо успоставили леп однос са особљем и студентима. Дешава се да нас препознају и поздраве и када се сретнемо негде у граду, што човеку прија и даје осећај да је прихваћен.

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ: Жељко Кужет

Да ли размишљате о повратку и колико често долазите у Старчево?

- Неколико пута годишње долазимо кући, у Старчево. За две године стичем услове за пензију и тада се, зна се - враћам у Вишњичку улицу.

Иако скоро деценију живим у другој земљи, нисам раскинуо везу са Старчевом. Напротив, што више времена пролази, све више осећам колико ми недостају кућа, улица, комшије ... Човек може да се навикне на други град и другу земљу, али неке везе остају трајне.

Шта бисте поручили Старчевцима - онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- У Србију сам дошао са "Олујом", после протеривања Срба из Хрватске. Није било лако поново се кућити у другом окружењу и почињати испочетка. Али никада не знате где живот може да вас одведе. Тако се касније указала прилика да супруга и ја одемо у Немачку на привремени рад. Да сам у Србији имао одговарајући посао, можда не бих ни одлазио у иностранство. Ипак, не кајем се. Зато бих онима који размишљају о одласку поручио: ако немате овде оно што вам је

Жељко са супругом

потребно, потражите на другом месту. Посла има свуда, треба се окушати, пробати, пронаћи себе и своју прилику.

А онима који остају поручио бих да остану ако су задовољни животом у свом окружењу. Ипак је најлешше бити свој на своме. Где год да одете, у почетку сте странац. Ново окружење, другачији обичаји, језик, начин живота - све то тражи време и

прилагођавање. Нама је много помогло то што у Хамбургу имамо доста пријатеља са ових простора, али није увек тако.

Зато свако треба добро да размисли шта жели. Одлазак може донети нове могућности, али и останак има своју вредност ако човек у свом месту има мир, посао и људе који му значе.

**Пејтар
Андрејић**

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ На овој фотографији је екипа старчевачког Фудбалског клуба "Партизан", снимљена 1967. године.

Први слева стоји Тома Радосављевић, тренер и први председник клуба, који је на тој функцији остао све до његовог гашења.

Међу оснивачима клуба били су и Стева Филипов, који стоји други слева, и Радиша Радосављевић, први слева у доњем реду. Као занимљив детаљ

из клупске свакодневнице остало је забележено да је дрессове фудбалера прала

Десанка Радосављевић, супруга тренера Томе Радосављевића. Фотографију објав-

љујемо љубазношћу Србе Стојановића, из његове колекције.

П. А.

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNIČA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA Junior komerc

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 063/80-32-980

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
“Водовод и канализација“ Панчево

Користи́мо
воду
рационално!

Старчевац у дресу Србије

Млади одбојкаш Данило Иванков, рођен 2012. године, уписао је своје име у историју Одбојкашког клуба "Борац". Као члан пионирске репрезентације Србије наступио је на Балканском првенству 2026. године у Грчкој, чиме је постао први играч у историји старчевачког клуба који је заиграо за селекцију Србије на једном званичном међународном такмичењу.

Балканско првенство за пионире одржано је у Митилинију, на острву Лезбос, од 1. до 5. септембра. У конкуренцији су, поред Србије, наступиле и селекције Грчке, Турске, Бугарске и Румуније. Иванков је на списку репрезентације Србије био међу примачима сервиса, у друштву најперспективнијих младих одбојкаша своје генерације.

Ово је круна Даниловог преданог рада, али и велико признање за његове саиграче, тренере и читав клуб. Јер, сваки велики резултат, па и позив у репрезентацију, не настаје само из талента једног играча, већ и из заједништва, свакодневног рада, подршке породице, скипе и људи који стоје уз младог спортисту.

Данило је одбојку је почео да тренира са десет година. Прве одбојкашке кораке направио је у "Борцу", где су његов таленат, упорност и однос према тренингу брзо дошли до изражаја. Већ прошле године добио је позив Одбојкашког савеза Србије за камп перспективних младих одбојкаша у Караташу, што је био важан знак да се његов рад прати и ван локалне средине.

Иако је Србија на овогодишњем Балканском првенству стицала драгоцену искуство против јаким ривала, за Старчево и ОК "Борац" најважнија вест је да се један дечак из овог клуба нашао међу онима који су носили дрес националне селекције. То је податак који остаје уписан у клубску историју и који може бити подстрек свим млађим играчима да верују да се из мале средине, уз рад и подршку, може стићи до великих спортских изазова.

Данилов пут показује да се спортски снови не остварују преко ноћи, већ на тренинзима, утакмицама, стрпљењу и спремности да се увек буде бољи. За "Борац" ово је потврда да се у

Данило Иванков

клубу добро ради са младима, а за Старчево још један разлог за спортски понос.

П. А.

Успеси старчевачких ђудиста

Током лета на Гочу су се одржавале заједничке ђудо припреме у организацији и домаћинству "Академије Јочић", на којима су учествовала деца и млади из десетак клубова из Србије и Републике Српске. Камп је предводио Мирослав Јочић, прослављени такмичар и тренер бивше Југославије и Србије, уз подршку тренера клубова који су део ових припрема.

Посебна пажња током кампа посвећена је најмлађим учесницима, са којима свакодневно ради Марко Јочић, задужен за млађу групу и њихов рад током припрема. Идеја овог кампа је да деца кроз заједничке тренинге, јак рад и дружење стекну нова знања и искуства, упознају нове другаре и спремно дочекају наставак такмичарске сезоне. За "Академију Јочић" ово је још једна прилика да на једном месту окупи младе ђудисте, тренере и клубове и да кроз заједнички рад допринесе развоју ђудо спорта.

Ђудо клуб "Академија Јочић" још једном је

Шампиони на Гочу

показала квалитет и потврдио да њени млади такмичари могу да се боре за највиша одлија и ван граница Србије. На међународном турниру "Академик опен 2026" у Никшићу, такмичари старчевачког клуба остварили су одличан резултат и освојили чак шест медаља. Златно одличје освојио је Радан Чигоја, као и Војин Урошев. Сребрну медаљу освојили су Никола Малетић и Петар Станковић, док су бронзане медаље

понели Маша Пољак и Урош Стојановић.

Овај резултат представља још једну потврду доброг и систематичног рада у "Академији Јочић", у којој се посебна пажња посвећује развоју младих такмичара, како на спортском, тако и на такмичарском плану.

Задовољство оствареним резултатом не крије тренер Марко Јочић, који свакодневно ради са младим ђудистима, преносећи им знање,

искуство и вредности које ђудо носи са собом.

- Управо континуиран рад, посвећеност и правилан развој младих такмичара представљају основу резултата који из турнира у турнир стижу са домаћих и међународних татамија. Два злата, два сребра и две бронзе - шест медаља за "Академију Јочић" још једна потврда да се упоран рад и посвећеност увек препознају - каже за наш лист Марко Јочић по поватку из Никшића.

Сезона отворена победом у дербију

Фудбалери Борца нову сезону започели су на најлепши могући начин - победом у локалном дербију против Младости у Омољници. Почетак првенства, међутим, донео је променљиве резултате, па су Старчевци у првих пет кола забележили две победе и три пораза.

На премијери сезоне Борац је гостовао у Омољници и у комшијском дербију приказао једну од својих бољих партија. Старчевци су од самог почетка деловали сигурније и организованије, а таква игра донела им је вођство већ у 17. минуту, када је мрежу домаћина погодио Мађаров.

До одласка на одмор гости су могли и убедљивије да воде. Добре прилике имали су Урош Лукић у 26. и Цетић у 37. минуту, али се резултат до полувремена није мењао. Младост је у наставак меча ушла агресивније и у 53. минуту стигла до изједначења. Примљени гол, међутим, није пореметио игру Старчеваца. Борац је поново преузео иницијативу, а јунак утакмице постао је Урош Лукић. Најпре је у 69. минуту вратио предност свом тиму, а затим у самом финишу, у 90. минуту, другим поготком поставио коначних 1:3.

Добра игра и сигурна победа обрадовале су и бројне Старчевце који су дошли у Омољницу да подрже свој клуб, па су играчи Борца на крају испраћени заслуженим аплаузом.

У другом колу у Старчево је стигао тим ОФК-а Кикинда. Била је то знатно тежа утакмица, са два прилично равноправна противника. Гости су после корнера у 12. минуту први стигли до предности, а на полувреме се отишло с резултатом 1:0 за Кикинду. На старту другог полувремена, у 49. минуту, аутоголом једног играча гостију Борац стиже до изједначења.

У 56. минуту догодила се једна интересантна ситуација - сходно новим правилима, пошто голман Борца није убацио лопту у игру након што је судија одбројавао пет секунди - додељен је корнер за Кикинду, а након удараца са угла гости су постигли погодак и повели с 2:1. До краја сусрета Старчевци су покушавали, али су гости у финишу утакмице забили још један гол за коначних 3:1 за Кикинду.

У трећем колу Борац је гостовао Задругару у Лазареву. Почетак утакмице обећавао је много - већ у петом минуту Урош Лукић довео је Старчевце у вођство. Домаћин је у 16. минуту изједначио, а потом су уследиле две велике прилике за Борац. У 22. минуту Мађаров се нашао у идеалној позицији, али је голман тима из Лазарева био на висини задатка. Девет минута касније Лукић је изашао сам испред голмана Задругара, али је чувар мреже поново био успешнији. Казна за промашаје стигла је у 33. минуту, када је домаћину досуђен једанаестерац из којег је Задругар повео са 2:1.

На самом почетку другог полувремена уследио је још један казнени ударац за домаће и предност је повећана на 3:1. Борац се, ипак, није предавао. После корнера у 57. минуту Цетић је смањио на 3:2. Велика прилика за потпуни повратак указала се у 65. минуту, када је досуђен пенал за Старчевце. Урош Лукић, међутим, није успео да га реализуете.

После тога уследила је сурова завршица за госте. У периоду од 75. до 79. минута Задругар је постигао чак три поготка и на крају славио убедљивим резултатом 6:2.

У четвртном колу Борац је на Општинском стадиону дочекао Јединство из Банатског Карађорђево. Гости су повели већ у осмом минуту, али одговор Старчеваца није се дуго чекао. После лепе акције домаће екипе, Живковић је у 18. минуту погодио за 1:1. Потпуни преокрет уследио је у 36. минуту. Филип Бурковић је из слободног удараца, са десне стране и удаљености од око двадесет метара, затресао мрежу за 2:1. Пред сам одлазак на одмор, у 44. минуту, досуђен је једанаестерац

ТАБЕЛА

- Војвођанске лиге - Исток -
у сезони 2026/27.

1. ОФК Кикинда	5	4	0	1	13:03	+10	12
2. Црвена звезда	5	4	0	1	09:06	+3	12
3. Јединство (БК)	5	3	1	1	09:03	+6	10
4. Младост	5	3	0	2	11:05	+6	9
5. Задругар	5	2	1	2	11:08	+3	7
6. Борац (Са)	5	2	1	2	06:07	-1	7
7. Омладинац	5	2	1	2	03:04	-1	7
8. Глогоњ	5	2	0	3	08:08	0	6
9. Слобода	5	2	0	3	05:07	-2	6
10. ОФК Бегеј	5	2	0	3	04:07	-3	6
11. БОРАЦ (Ст)	5	2	0	3	09:14	-5	6
12. Војводина 1928	5	1	2	2	07:08	-1	5
13. Банатул	5	1	2	2	04:13	-9	5
14. Јединство (В)	5	0	2	3	03:09	-6	2

за госте после прекршаја који је, према процени домаћина, начињен ван казног простора. Одлука судије изазвала је велико негодовање публике, а Јединство је искористило казнени ударац и изједначило на 2:2. У другом полувремену играло се отворено и обе екипе створиле су по две-три добре прилике за погодак. Одлука је пала тек у судијској надокнади. Урош Лукић погодио је за 3:2 и донео Борцу другу победу у сезони.

У петом колу Борац је гостовао Црвеној звезди у Павлишу. Одиграна је углавном равноправна утакмица са мало правих прилика на обе стране.

Прву озбиљнију шансу имали су Старчевци у 22. ми-

нуту, када је Урош Лукић погодио стативу. Домаћи су до предности дошли у 33. минуту. После корнера створила се гужва пред голом Борца, а Црвена звезда је ту ситуацију искористила за вођство од 1:0.

На почетку другог полувремена добру прилику за изједначење имао је Цетић. Нашао се на свега метар од гола домаћина, али се није најбоље снашао.

До краја утакмице играло се углавном између два шеснаестерца, без много прилика. У финишу је домаћа екипа после једног контранапада постигла и други погодак за коначних 2:0.

Пејтар Орешковић

Распоред наредних утакмица

27. септембра, 16 сати, Старчево: Борац - Глогоњ
04. октобар, 15:30 сати, Сакуле: Борац - Борац
11. октобар, 15:30 сати: Борац - Војводина (Перлез)
17. октобар, 15 сати, Нови Козарци: Слобода - Борац
24. октобар, 15 сати, Влајковац: Јединство - Борац

Партизан стиже на прославу стогодишњице

□ Посебан фудбалски догађај Старчевце очекује у суботу, 3. октобра. Поводом обележавања 100 година постојања ФК-а Борац, на Општинском стадиону, од 15 часова, гостоваће први тим београдског Партизана, који ће одиграти пријатељску утакмицу са старчевачким клубом. Из Борца позивају љубитеље фудбала да тог дана у што већем броју дођу на стадион и увеличају велики јубилеј једног од најстаријих спортских колектива у Старчеву.

Рагби: Посебан фокус на развоју женског рагбија

Рагби клуб Борац сиреман за нову сезону, посебан фокус на развој женског рагбија

Најмлађи рагбисти Рагби клуба "Борац" обавили су припреме на Дивчибарама, где су вредно тренирали и радили на физичкој и тимској припреми за нову сезону. Са планине се враћају спремни, мотивисани и са много амбиција за све што их очекује у наставку такмичарске године.

У клубу истичу да ће посебан фокус ове сезоне бити на развоју женског рагбија. У оквиру планираних активности, намера је да се формира и први тим девојчица за Т1 рагби - бржу, динамичнију и бесконтактну варијанту овог спорта, у којој се играчи надмећу без обарања и снажних физичких контаката.

- Позивамо све девојчице рођене 2014. године и старије, које желе да пробају нешто ново, да нам се придруже. Рагби је спорт који развија цело тело, кондицију, брзину, координацију и снагу, али, можда још важније, развија самопоуздање, дисциплину, тимски дух и осећај припадности екипи - истиче Радивој Ђосић из "Борца".

У клубу наглашавају да претходно искуство није

потребно. Довољно је да постоји жеља за тренингом, дружењем и учењем нечега новог. Врата Рагби клуба "Борац" отворена су за све девојчице које желе да постану део екипе, а тренинзи се одржавају понедељком, средом и петком, од 20 часова, на рагби терену Општинског стадиона у Старчеву.

Као леп увод у нову сезону, у суботу, 12. септембра, на Општинском стадиону одржан је и први Породични рагби фестивал. Окупило се неколико рагби клубова из Србије, репрезентација Србије у јуниорској конкуренцији, као и велики број деце, родитеља и љубитеља рагбија.

Фестивал је протекао у знаку спорта, дружења, игре и добре атмосфере. Циљ је био једноставан - приближити рагби деци на другачији, забаван и пријатељски начин. Кроз различите вежбе и рагби активности, деца су имала прилику да науче нешто ново, усаврше своје вештине, али и да се друже са вршњацима из других клубова.

Посебну топлину целом догађају дале су вредне маме Рагби клуба "Борац", као и чланице старчевачког удружења жена, које су својим трудом, домаћим специјалитетима

Рагби - породица

тима и гостопримством помогле да се сви гости осећају добродошло. Још једном је показано да се у Старчеву гости дочекују срдечно и домаћински.

У организацији фестивала важну улогу имали су и рагбисти, тренери, јуниори и волонтери клуба, који су својим ангажовањем допринели да све протекне у најбољем реду. Јуниори су имали прилику да преузму одговорност и буду део организације, док су се најмлађи играчи дружили са новим другарима и уживали у рагбију.

Женски комитет Рагби савеза Србије први пут

је, на крају турнира, имао прилику да промовише женски рагби уз помоћ девојчица из свих клубова. Тај део програма био је посебно значајан, јер је управо развој женских селекција један од важних корака у ширењу рагбија и укључивању што већег броја деце у овај спорт.

А најважнији утисак на крају дана оставили су најмлађи учесници - насмејани, пуни енергије и нових утисака. Њихови осмеси били су најбоља потврда да је први Породични рагби фестивал испунио свој циљ и да рагби у Старчеву има лепу будућност.

П. Андрејић

Сребро у Качареву

Талентовани млади фудбалери Борца

Најмлађи фудбалери Борца остварили су одличан резултат на турниру у Качареву, где су освојили друго место. Млади играчи су показали борбеност, таленат и прави спортски дух, а до завршнице турнира стигли су захваљујући сјајним играма и великом залагању.

Освојена сребрна медаља је леп успех најмлађих чланова старчевачког клуба, али и потврда квалитетног рада са млађим категоријама.

Успех "Жабара" у Брестовцу

У Банатском Брестовцу је одржано такмичење у кувању риблије чорбе, које је окупило велики број екипа, љубитеља традиције, доброг дружења и гастрономских специјалитета.

На овом занимљивом и веома посећеном такмичењу запажен резултат остварила је и екипа "Жабара", освојивши друго место. Уз добру атмосферу, такмичарски дух и дружење, чланови ове екипе показали су своје кулинарско умеће и још једном потврдили да се уз заједништво и труд могу постићи одлични резултати.

Победнички котлић